

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) X. — Číslo (No.) 8.

Sobota (Saturday) 16. 2. (February) 1985

Dr. B. Eiselt

Mudr. Václav Rubeška

Dr. Josef Thomayer

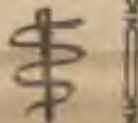

Dr. Em. Maixner

Dr. Karel Maydl

Nesmíme zapomínat ani na naše slavné lékaře

Letošního 4. února uplynulo 135 let od narození významného českého lékaře dr. Václava Rubešky, jehož chirurgický um, badatelské vlohy a organizační talent přispěly velkou měrou k pokroku v porodnictví, v gynekologii a v péči o dítě.

Narodil se 4. února r. 1850 v Chudenicích u Klatov, lékařství studoval v Praze a ve Vídni, a ve svých 37 letech - v r. 1887 - se stal pravou rukou univ. profesora chirurgie MUDr. Viléma Weisse, o patnáct let staršího svého mistra a jihočeského

rodáka (prof. V. Weiss se totiž narodil v Milosticích na Tábořsku). A byl to právě prof. Weiss, který si Rubešku vychovával, všestranně podpořil jeho chirurgickou vynalézavost a seznámil jej se světem medicíny v celé Evropě. Weiss totiž navštívil všechny tehdejší věhlasné nemocnice ve Francii, v Anglii, v Německu, v Holandsku ve Švýcarsku, později i v Itálii a ve Skandinávii. V některých z nich obvyčejně i několik měsíců pracoval a své objevy, nálezy a

zkušenosti ukládal písemně do „Časopisu lékařů českých“, který dokonce po sedm let redigoval až do r. 1877. V roce 1883 se stal profesorem chirurgie na Pražské universitě, jejíž lékařskou fakultu přivedl v úzké spolupráci se svými kolegy dr. Eduardem Albertem, s dr. Karlem Rokytanským z Hradce Králové, s MUDr. Josefem Thomayerem z chodského Trhanova, s profesory B. Eiselttem z Poličky, E. Maixnerem z Nížboru, a s Karlem Maydlem z

Rokytnice a jinými na světovou úroveň. A byl to také prof. dr. Weiss, který při veškeré své práci si našel ještě čas k napsání „Dějin chirurgie v Čechách“ k stoletému jubileu C.K. všeobecné nemocnice v Praze.

Rubeškova chirurgická odvážná vynalézavost se prof. Weissovi zvláště zalíbila, vytušil v něm veliký talent a svěřil mu na klinice brzy i vedení porodnice a oddělení ženských chorob s „podmínkou“, že bude o všech

(Dokončení na str. 9)

PROHLÁŠENÍ RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA KE 40. VÝROČÍ JALTSKÉ DEKLARACE O OSVOBOZENÉ EVROPĚ

Před čtyřiceti lety se Spojenecké velmoci - Spojené státy americké, Velká Británie a Sovětský svaz - na Jaltě shodly na Deklaraci o osvobozené Evropě. V této Deklaraci se zavázaly, že „v dočasném období nestálosti v osvobozené Evropě zaměří společně politiku svých tří vlád na pomoc národům osvobozeným z nadvlády nacistického Německa a národům bývalých satelitů Osy, aby demokratickými prostředky mohly rozřešit své politické a hospodářské problémy.“ Odvolávající se na Atlantickou chartu, tyto velmoci ujistily osvobozené evropské národy, že bude obnoveno jejich právo na sebeurčení a suverenitu, a přislíbily jim pomoc při ustavení „přechodných vládních orgánů reprezentujících široce všechny demokratické složky.“ Nejdůležitější však bylo, že tyto tři Spojenecké velmoci se zavázaly za sebe a za tyto přechodné orgány, že v osvobozených zemích „budou pokud možno co nejdříve svobodnými volbami ustaveny vlády zodpovědné vůči jejich lidu.“

Po krátkém období, které následovalo po osvo-

zení zemí střední a východní Evropy a během něhož střeoevropské a východoevropské národy zoufale usilovaly a bojovaly o splnění zásad a slibů jaltské Deklarace o osvobozené Evropě, Sovětský svaz a místní komunistické strany je zbavily všech práv a svobod a podřídily je své výlučné diktatuře. Dnes po čtyřiceti letech žádná země střední a východní Evropy s výjimkou Rakouska, není spravována vládou, která by byla vzešla ze svobodných voleb a byla zodpovědná vůči svého lidu.

Přesto však pro porobené národy střední a východní Evropy zásady jaltské Deklarace zůstávají dodnes cílem, na který nepřestávají aspirovat. Jejich soustavná opozice vůči komunistické diktatuře a sovětské nadvládě, povstání ve Východním Německu v roce 1953, maďarská revoluce v roce 1956, polský Říjen roku 1956 a polské vzpoury v roce 1970 a 1980 a Pražské jaro roku 1968, připomínají signatářům jaltské Deklarace znova a znova a hlasitěji než všechna prohlášení a slova, že tyto národy se nikdy nevzdaly a nevzdávají svých práv a svobod a že si přejí spravovat své veřejné věci v souladu se zásadami a cíli jaltské Deklarace.

Od samého konce druhé světové války je sovětské porušování jaltské Deklarace také zdrojem napětí a sporů mezi západními Spojenci a Sovětským svazem a

pramenem nedůvěry, podezírání a obav ze sovětských záměrů na celém světě. Jakýkoliv pokus o narovnání mezi Západem a Sovětským svazem vždy ztroskotal - a ztroskotá - na tomto primárním sovětském porušení slavnostního závazku daného na Jaltě národům střední a východní Evropy.

Rada svobodného Československa se obrací na vlády demokratického Západu jménem československého lidu, který byl s nimi spojen ve druhé světové válce ve společném zápase za svobodu a demokracii, a naléhá na ně, aby bezvýhradně a rázně vyjádřily své stanovisko k Deklaraci o osvobozené Evropě, jak byla přijata na Jaltské konferenci a jak je již vyjádřil prezident Mitterand v roce 1982, místopředsident Bush ve Vídni a prezident Reagan 17. srpna 1984 ve Washingtoně, aby odmítly sovětskou interpretaci této Deklarace, aby zavrhlly její brutální sovětské porušení a důsledky tohoto porušení - rozdělení Evropy a sovětskou a komunistickou nadvládu nad zeměmi střední a východní Evropy proti vůli a aspiracím jejich národů, a aby potvrdily znova svůj závazek, že národy střední a východní Evropy mají právo na nezávislost, na svobodu a na „demokratické zřízení podle své vlastní volby,“ jak jim to bylo slíbeno v Deklaraci o osvobozené Evropě.

V New Yorku dne 26. ledna 1985

Sloupek informací

o stavu americké Unie v roce 1985 podle výroční řeči našeho presidenta a o posledním úseku papežovy pastorační cesty zeměmi Latinské Ameriky.

President Ronald Reagan řekl 6. února americkému národu, co hodlá uskutečnit během svého druhého presidentského období.

Washington. — Ve středu 6. února president Reagan pronesl svou výroční řeč o stavu americké Unie. Prohlásil, že nadešla doba k provedení „druhé americké revoluce naděje a možnosti“. Prostředky k této revoluci jsou daňová reforma, ekonomický rozmach a kontrola nukleárních zbraní. Hlavním cílem druhé revoluce je svoboda; osvobození US občanů a jednotlivých států Unie od přílišného zasahování federální vlády do jejich záležitostí a zejména do ekonomického života. S uznáním se zmínil o svých spolupracovnících svého prvního termínu, v jehož duchu chce pokračovat. Připomenul, že za jeho prvního presidentského termínu díky správné ekonomické politice, začalo období americké ekonomické obrody, inflace byla snížena na 3,9 procenta a bylo vytvořeno 7,3 milionu nových pracovních míst. „Začali jsme tedy dobře,“ pokračoval president, „avšak to je pouze

začátek. Nyní musíme užít svých amerických schopností a zvýšit svou produkci, svou účinnost, svou hodnotu“. Historická reforma daňového systému svým zjednodušováním přinese také spravedlivější rozdělení daní. Daně nebudou smět přesahovat 35 procent výdělku - nyní je požadováno až 50 procent výdělku, takže bohatší poplatníci budou moci více investovat. Tím se pak otevrou nová pracovní místa, z nichž vláda obdrží nové daně. Jednotlivcům tak budou daně sníženy, avšak plným zaměstnáním vláda nakonec obdrží více daní než jich dostává nyní. Menšiny černošská a latinská dosud plně nejsou účastny na ekonomickém rozmachu; odpověď na tento jejich problém však není v neúčinném systému veřejné podpory. Naopak je nutno je osvobodit od „závislosti na veřejné výpomoci“, povzbudit jejich „ducha podnikavost“ a zajistit jim pracovní místa. Za tím účelem bude nutno zřídit uvnitř měst nové průmyslové zóny a poskytnout daňové výhody společností, které tam buď založí nové podniky, anebo rozšíří staré. Také bude třeba snížit minimální plat neodborným

výpomocným pracovníkům, školákům a studentům v době prázdnin, aby jich podnikatelé mohli zaměstnat větší počet. Je třeba uzákonit ústavní doplněk, požadující vyrovnaný federální rozpočet a chce snížit nynější deficit. Ke snížení schodku federálního rozpočtu bude třeba v první řadě zrušit anebo aspoň snížit různé federální subvence a výpomoci. Bude snížena federální výpomoc na stavbu bytů; i chudší američtí občané jistě dají přednost rodinným domkům před veřejnými byty. Mají být zrušeny subvence na veřejné dopravní prostředky, budou tím sice omezeny, avšak stanou se kvalitnějšími a ekonomicky zdravějšími. Vládní subvence americkým farmářům budou v příštích třech letech omezeny o 28 bilionů dolarů. Tímto bude nynější subvencovaná farmářská ekonomie postupně převedena do soustavy ekonomie, zaměřené na svobodný trh. Farmářům se nejlépe pomůže nikoliv vládními subvencemi, nýbrž snížením úrokové míry a zrušením cizích protekcionistických zábran proti volnému vývozu amerických farmářských produktů. Všeobecně vláda musí omezit své zásahy do ekonomie a přenechat ekonomický sektor svobodnému podnikání. Nebudou však moci být sníženy výdaje na národní obranu. „Výdaje na obranu jsou investice do míru a svobody, které jsou neocenitelné. Amerika si musí udržet vojenskou převahu; pouze z pozice síly bude mít naději na úspěch v jednáních se Sovětským svazem o omezení nukleárních zbraní, protože SSSR nikdy nepřestal budovat svou výzbroj. Bude nutno provést projekty dálkových střel MX a dokončit výzkum vesmírové obrany proti sovětským dálkovým střelám. Tímto projektem nebude válka přenesena do vesmíru, jak se někdy tvrdí, nýbrž tím bude znemožněna válka jak ve vesmíru tak i na zemi. Kongress by měl také podporovat protisandinistické guerily v Nikaragvě, protože marxistický režim této země ve spojení se Sovětským svazem a Kubou se pokouší šířit komunistickou revoluci po okolních zemích tím, že pomáhá tamním teroristickým skupinám. Spojené státy budou usilovat o zajištění svobody doma i jinde ve světě, protože pouze ve svobodě je možno dosáhnout vítězství nad hmotnou bídou, blahobytu a tím i míru. President Reagan také učinil výzvu k přijetí ústavního doplněku, dovolujícího dobrovolnou modlitbu ve veřejných školách, a zákaz potratu na požádání; řekl,

že lékařská věda stále jasněji ukazuje, že potratem se zabíjí lidský život. Toto musí přestat. Kongress by měl už tento rok podniknout kroky k ochraně nenarozených dětí. - Ke konci své řeči president Reagan ještě řekl doslovně: „Musíme stát při všech našich demokratických spojencích. Nesmíme se stát nevěrným vůči těm, kteří nasazují své životy ve všech kontinentech - od Afghánistánu až k Nikaragvě - ve snaze čelit agresí, podporované Sověty a hájit práva, kterým se my těšíme od svého narození. Dnes jsem mluvil o velkých plánech a o velkých snech. Jsme schopni tyto sny uskutečnit; dvě stě let amerických dějin nás učí, že nic není nemožné. Dějiny od nás žádají i dnes, abychom byli ve světě silou pro dobro a svobodu. Začneme tedy spojenými silami, ve spravedlnosti a v lásce.“

V Peru sv. Otec navštívil i ta nejchudší předměstí Limy a území, kde řadí marxističtí guerilové.

Lima. — Dne 2. února papež Jan Pavel řekl při mši sv. pod širým nebem asi milionu peruánských mladých lidí, aby usilovali o bratrství, smíření, spravedlnost a společenskou solidaritnost. Nesmějí však následovat ty, kteří hlásají třídní boj, nenávisť a násilí jako jedinou cestu pro odstranění sociální nespravedlnosti. Křesťan musí usilovat o skončení útlaku chudých a o sociální spravedlnost pouze mírovými prostředky, které jsou-li správně organizačně používány jsou výkonnější než nenávisť. Pouze obrácení člověka-přemě na lidského srdce a myslí mo-

hou zajistit opravdovou přeměnu struktur společnosti a zbudování lepšího světa. Naléhal na 54 peruánských biskupů, aby kázali integrální náboženské a evangelijní poselství, které přivede přeměnu jednotlivců, kteří pak způsobí přeměnu společnosti. - Dříve v týž den papež prohlásil řeholnici Annu de los Angeles Montegudo za blahoslavenou. Byla sociální pracovnící už v 17. století a žila po celý život ve svém rodném městě Arequipa nedaleko čilské hranice.

Dne 3. února sv. Otec navštívil v Andách město Ayacucho ležící v území, kde marxističtí guerilové maoistického odstínu - (říkají si „Sendero luminoso - zářná stezka“) už 4 roky vedou krvavou kampaň teroru a destrukcí, ve snaze destabilizovat peruánskou vládu a sabotážími poškodit ekonomii země. Otevřeně odsoudil násilí těchto guerilů slovy: „Zlo nikdy není cestou k dobru. Neničte životy svých bratří. Přestaňte šířit paniku mezi matkami, ženami a jejich dětmi. Varujte se teorizování starých lidí. Žádám vás ve jménu Božím: Změňte své způsoby nespravedlivého jednání! Obrat'te se na cestu smíření a míru! Dosud je čas. Mnohé slzy nevinných obětí čekají na vaši odpověď.“ Řekl, že guerilové jsou lidé, kteří položili svou důvěru v ozbrojený zápas a nechali se oklamat falešnými ideologiemi. Podle Amnesty International při srážkách mezi těmito guerily a vládní armádou už zahynulo asi 2.000 guerilů a 2.000 civilistů. Teroristé konají „veřejné popravy“ nepřátel komunistické revoluce a bombami ničí

(Pokračování na str. 4)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

**BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:**

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

February 16, 1985 — Vol. X, No. 8.

Cleveland News
KARLÍN SLOVAK DAY
PORK DINNER & DANCE
(GOULASH IF ORDERED)

Sunday, February 24th, 1985

Food from 1:30 P.M.

Music by Joe Kopco from 2:30 P.M.

Benefit of Slovak Folk Dancers
DANCERS WILL PERFORM AT 4:00 P.M.

Donation \$8.50

Rezervace Joe Kocab ☎ 883-4260

**Kašpárkovo
loutkové divadélko,**

v sobotu 23. února 1985

ve 4 hod. odpoledne

v Masarykově škole

5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klaní se vám Kašpárek!!

**Upřímně srdečné
 pozvání na náš
 letošní „Mumraj“**

Milí přátelé,
 než jsme se nadáli, už tu bude
 konec masopustu. 20. února je
 totiž Popeleční středa a s ní nas-
 tává pust - čili jak naše lidová
 poesie říká: „Namále je
 masopustu, namále je muziky,
 koupíme si růženeček, budeme

se modlití.“
 Někteří z nás pro letošní
 pozdní - avšak nezvykle tuhé
 mrazy masopustu dosud
 pořádně neužili, a ti kteří jej
 užili, chtějí ještě i jeho konec
 náležitě oslavit. A tak jako kaž-
 dým rokem jsme pro vás, vaše
 rodiny, přátele a známé přip-
 ravili náš tradiční masopustní
 „Mumraj“. Pořádáme jej v
 sobotu 16. února v 8 hod. večer
 v příjemném sále chicagského
 „Velehradu“ 2657-59 So.

Královna polek Vlasta Kršková s manželem Jendou, kteří vás přijdou pobavit melodiemi našich známých oblíbených písniček na veselý maškarní masopustní Mumraj Klubu Domov. Přijďte si ty naše písničky zazpívat s nimi. Masopustní veselí je jen jednou do roka - přijd'te je oslavit s přáteli, které nyní po přestěhování do vzdálenějších předměstí Chicaga vidáte zřídka.

Vlasta, která v posledních letech se stala populární i u americké veřejnosti, vystoupí 27. února v 8:30 P.M. na „Len Petrulis Show“ v půlhodinovém programu Metrovision (Channel 4). Dříve však než si na svých obrazovkách pustíte tuto stanici, přijďte si Vlastu poslechnout do „Velehradu“. Stále ještě platí, že přímý poslech je lepší než televize. Svým zájmem, který dokážete svou hojnou účastí na našem Mumraji, povzbudíte také Vlastu s Jendou k další práci - při šíření našich písniček v americkém prostředí.

Zakupte si lístky předem, rezervujte si stoly a přijďte jistě! Těšíme se na vás!

KRAJANSKÁ RODINA U PANNY MARIE KARMELSKÉ V ASTORII, N.Y.
 pořádá v neděli 17. února (februára) 1985 v divadelním sále proti kostelu

KRAJANSKÝ MASOPUST

V 10 hodin ráno - jako každou neděli -
 něsve svatá v dolním kostele.

O půl dvanácté se podávají obědy:
 - Vepřová pečeně, zelí a knedlík;
 - Telecí řízek a bramborový salát.

Odpoledne: klobásky a párky.

Kávy a chladných nápojů do libosti.

A CENY - JAKO VŽDYCKY - LIDOVÉ.

Od jedné do sedmé hod. odpoledne
 hraje k tanci KRAJANSKÁ HUDBA!

BUFFET - BOHATÁ LOTERIE

Jednotné vstupné:
 DVA DOLARY za osobu.

Prosíme naše obětavé dámy
 o příspěvek pečiva do Buffetu.

I PŘIJĎTE A PŘIVEĎTE SVÉ ZNÁMÉ!

Lawndale Ave. Příhodné par-
 kování je na Lawndale Ave.,
 proti budově Velehradu u ob-
 chodu Edmar (dřívější A & P).

Domácí večere masopustního
 jídelníčku: jitrnice, jelita, vepřo-
 knedlo - zelo, a domácí chléb s
 tlačenkou se začnou podávat v 7
 hod. večer; plně zásobený bar
 bude již též otevřen. K dostání
 bude výborné domácí pečivo,
 káva a obložené chlebičky.

K tanci a poslechu bude vyh-
 rávat dobře známá a oblíbená
 hudba George Kollariče.

V zábavním programu vys-
 toupí naše královna polek
 Vlasta Kršková, která nám zaz-
 pívá a se svým mužem Jendou
 zahraje na harmoniku naše
 populární písničky, které vši-
 chní známe z domů. Příslušníci
 mladé exilové generace si je
 dobře pamatují od svých rodičů.
 Rádi je vždy znovu slyšíme a s

Vlastou a s Jendou si je též zaz-
 píváme. O rostoucí popularitě a
 známosti, které se Vlasta těší
 zvláště v posledních letech u
 amerického obecnstva - (i na
 televizi) - víme a jsme velmi
 rádi, že ji s Jendou na našem
 masopustním Mumraji budeme
 mít mezi námi. Svou hojnou
 účastí jí oplatíte její upřímnou a
 obětavou snahu šířit naši
 lidovou hudbu po Americe.

O půlnoci bude tradiční
 průvod masek a nejlepší masky
 budou odměněny cenami.

Jak vidíte, snažíme se pro vás
 připravit opravdu veselou a
 radostnou rozloučení s masopus-
 tem. Vytvoření právě
 masopustní karnevalové atmos-
 féry záleží však velkou měrou na
 vtipně vymyšlených maskách,
 ve kterých, jak doufáme, ten
 tokráte přijdete v hojném
 počtu.

Ráz letošního Mumraje:
 „Masopust, masopust, jen mě
 holka neopust!“ - dává
 příležitost k velkému rozvinutí
 fantazie. Ať si masku budete
 vytvářet podle starých tradic
 našich venkovských
 masopustních průvodů, ve
 kterých byla často i maska
 kobylky - (v některých krajích
 zvaná šimla, klíbná či brúna) -
 kozla, kozy, medvěda,
 kominika, Turka, báby s nůši,
 žida, husara a jiných figur a
 nebo z doby nové - již hodně
 pod vlivem Západu - masky
 kovbojů, Indiánů, „Space-in-
 vaders“ atd. Co si máte obléci,
 vám radit nebudeme. - Prosíme
 vás však, abyste přišli v mas-
 kách! Mumraj je maškarní
 zábava a karnevalovou atmos-
 féru vytvoříte právě svými mas-
 kami.

Pomozte nám proto svou
 nápaditostí připravit opravdu
 radostnou a dovádívou maš-
 karní náladu. - Nescházíme se
 teď již tak často jako kdysi;
 když se tedy sejdeme, ať je nám
 hodně veselo!

Dar \$7.00 v sobotu večer u
 pokladny, v předprodeji u F.
 Pancnera v Berwynu a v redakci
 Hlasu národa v Chicagu \$6.00,
 masky platí u pokladny \$6.00 - v
 předprodeji \$5.00.

O rezervace stolů volejte re-
 dakci Hlasu národa v úředních
 hodinách ☎ 762-2044, večer ses.
 F. Uhlířovou domů: ☎ 484-
 2106.

Těšíme se s vámi se všemi na
 shledanou na našem veselém
 masopustním Mumraji.

Klub Domov

Tentokrát přinášíme jiný záběr z masopustního průvodu v chodské obci Pasečnice, který zachycuje zastávku masek na voze s koňským potahem uprostřed návsi.

KLUB DOMOV Z N.S.Č.K.
 PORÁDÁ

VESELÝ MAŠKARNÍ mumraj,

V SÁLE CHICAGSKÉHO „VELEHRADU“
 2657-59 S. LAWDALE AVE. V CHICAGU;
 vchod z 27. ulice
V SOBOTU 16. ÚNORA 1985

Program: „Zpěvní pásmo“ -
 Naši harmonikáři:
 Vlasta a Jan Krškovi

Výprava: Zdeněk Nerada

★ Hudba G. Kollarič
 ★ Volba nejkrásnější masky večera
 ★ Kuchyně a bar otevřeny od 7 hod večer
ZAČÁTEK V 8 HODIN VEČER

Ráz večera:
 „Masopust, masopust,
 jen mě, holka, neopust!“

Vstupné: u pokladny \$7.00, masky \$6.00;
 v předprodeji \$6.00, masky \$5.00.
 Předprodej lístků v Berwynu v obchodě F. Pancnera
 a u členů Klubu Domov. --- V Chicagu v redakci H.N.

DOBA "BĚHEM ROKU"

6. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty jsi řekl, že přebýváš v těch, — kdo jsou spravedliví a čistého srdce. — Dej nám svou milost, at' žijeme tak, — abychom byli tvým důstojným příbytkem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z TŘETÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Lv 13, 1-2. 45-46)

Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: "Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna — což bývají příznaky zhoubného malomocenství — at' je přiveden k veleknězi Áronovi nebo k některému z jeho synů kněží.

Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, at' chodí v roztrhaných šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: Nečistý, nečistý! Je nečistý po všechen čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 10, 31 - 11, 1)

Bratři! At' jíte, pijete nebo cokoliv jiného děláte, všechno to dělejte tak, aby to sloužilo k Boží oslavě. Nebud'te kamenem úrazu ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se taky snažím o to, abych pamatoval při každém jednání na druhé, a nehledím jen na to, co je prospěšné mně, nýbrž na to, co prospívá mnohým, aby tak mohli dojít spásy.

Napodobujte mne, jako já Krista.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 1, 40-45)

K Ježíšovi přišel malomocný a na kolenou ho prosil: "Chceš-li, můžeš mě očistit." I slitoval se, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl "Chci, buď čist." A hned odstoupilo od něho malomocenství a byl očistěn.

I pohrozil mu, poslal jej ihned pryč a řekl mu: "Ne abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očistění, co Mojžíš přikázal jim na svědectví."

On, však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlásoval, takže Ježíš nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A chodili k němu odevšad.

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé:
Máňa Vlková
&
Mike KAZIL,

SLOUPEK INFORMACÍ

(Dokončení ze str. 2)

peruánské elektrárny. Peruánská armáda se proto pak dopouští také různých násilností; v území, kde operují guerilové, už unesla a zlikvidovala asi tisíc lidí, které podezřívala z kolaborace s guerily. - Dne 4. února guerilové přerušili přívod elektriny na letišti v Limě právě ve chvíli, když letadlo se sv. Otcem se chystalo k přistání; tím chtěli dát na vědomí, že nepřijímají výzvu sv. Otce ke skončení násilností. Letadlo však přistálo bez nehody a světlo bylo obnoveno téměř ihned pomocí generátorů. V rybářském městě Trujillo papež Jan Pavel řekl shromážděným dělníkům, že mají základní právo na práci, a že je povinností vlády, pomáhat utvořit nová pracovní místa. V Peru asi 50 procent dělníků je buď bez práce, anebo pracuje pouze část pracovního týdne. - V Callao 10 mil od Limy, sv. Otec řekl tisícům přestárlých a nemocných lidí, že fyzické choroby a utrpení přitahují více k Ježíši Kristu, který jediný může poskytnout opravdové osvobození od bolesti a utrpení tím, že nám dá sílu je přijmout a obětovat za někoho či něco jiného. - Dne 5. února sv. Otec promluvil na předměstí Limy, zvaném Villa El Salvador, asi k milionu chudých lidí. Řekl, že vidí, že mají „hlad po Bohu a hlad po chlebě“. On přišel s nimi sdílet to, co má: chléb Kristova slova, které dává lidskému životu smysl a plnou důstojnost. Ta pak dává lidem sílu a vůli hledat spravedlivá řešení životních problémů. - Pak letěl papež do města Iquitos v amazonské džungli, kde řekl shromážděným Indiánům, aby hájili své území i svá práva bez násilí, a aby se neisolovali od ostatního světa. Týž den odletěl do města Port of Spain na Trinidadu, kde měl na stadioně mši sv. pro 35 tisíc lidí. Asi o sedm a půl hodiny později odletěl zpět do Říma. Dne 6. února na zpáteční cestě letadlem řekl, že tato jeho pastorační cesta zdůraznila dvojí základní potřebu Latinské Ameriky. První je hlad po Bohu: tento hlad musí být udržen a nesmí zaniknout. Druhá je hlad po chlebě; tento hlad musí vymizet a jeho problémem musí být spravedlivě vyřešen.

Profesor Vašica a Podkarpatská Rus

Nejvýhodnější částí I. čs. republiky Podkarpatské Rusi, byla z české strany věnována po r. 1918 zvýšená pozornost. Psali o ní novináři, historikové, literární historikové, linguisté, spisovatelé, církevní historikové atd. Zájem o Podkarpatskou Rus se však v českých zemích nezrodil teprve s První republikou. Zajímal se o ni už patriarcha slávitiky Josef Dobrovský.

„Dobrovský všiml si podkarpatských věcí soustavně a spon-tánně.“ píše o něm František Tichý v článku „Josef Dobrovský a Podkarpatská Rus / Josef Dobrovský 1732-1826. Sborník statí k stému výročí smrti Josefa Dobrovského. Praha 1929. S. 332./ Dobrovský ovšem tuto zemi nikdy nenavštívil. Jediný podkarpatský Rusín, s kterým byl v písemném styku, byl Hrihorij Tarkovič, od r. 1813 generální vikář a od r. 1816 první prešovský řecko-katolický biskup. Po Dobrovském věnovala Podkarpatské Rusi pozornost řada českých autorů.

Mimořádný zájem o tuto zemi měl i prof. Vašica. Vedl ho k tomu předně jeho studijní obor, staroslověnský jazyk a literatura. Rusíni byli většinou řecko-katolického vyznání a jejich bohoslužby se sloužily v jazyce staroslověnském. Jejich řeč, mluvená a psaná, byla ovlivněna staroslověnštinou. Zájem Vašicův o tuto zemi souvisel i s jeho zájmem o ekumenické či unijní hnutí. Byl přece řadu let sekretářem velehradských unijních sjezdů.

Prof. Vašica Podkarpatskou Rus vícekrát navštívil. O svých cestách, o tamějším lidu, o jeho náboženství, literatuře, klášterech a hierarchii konal přednášky - někdy se světelnými obrazy. /Mimo jiné např. v rámci své činnosti ve Vlasteneckém spolku musejním v Olomouci./ Psal o Podkarpatské Rusi články, studie a recenze, publikované v novinách a hlavně v časopisech /Našinec, Život, Rozmach, Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje, Časopis Vlasteneckého spolku musejního v Olomouci./ Náboženská situace

je nejzvěrubněji popsána ve dvou seriálech článků, které vycházely v letech 1926 a 1928 v Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje. První titul: „Na Podkarpatské Rusi“, druhý „Z náboženského života podkarpatských Rusínů.“ Dojmy z této cesty v září 1927. Dějinami literatury této země se zabývá stat' „Vývoj písemnictví na Podkarpatské Rusi“, přednesená původně jako přednáška 25.6.1922 v Olomouci. /Časopis Vlast. spolku mus. v Olomouci roč. XXXIV, 1923, s. 57-72./ V článku „Polští židé“ /Rozmach II, 1924, s. 223-225/ píše o původu podkarpatských židů, jichž bylo v této zemi vysoké procento.

Spisovatel Jaroslav Durych poznal Podkarpatskou Rus za svého pobytu v jejím hlavním městě Užhorodě jako vojenský lékař. V jednom fejetonu /Lidové noviny, 4.5.1922/ píše o Kristově hlavě z obrazu Ecce homo v košické katedrále:

.. - ach ta tvář! Snad ubohý cikán, snad ubohý zemědělec vyhnáný od Turků, oloupený od lancknechtů, pronásledovaný od hajduků, který nesmí ani do Polska, ani do Ukrajiny, ani do Sedmihrad, ani k Turkům, ani k císaři. Pohled, který už neumí plakat pro přílišnou hanbu a ponížení, pohled člověka udřeného těžkou prací a stáletou bídou, hladem a zápasem, ustrašený, oddaný, trpělivý, nereptavý. Řeknete: tot' samé vlastnosti pasivní./.../ - má strach, ale není to strach slabošský, je v něm věrnost svobodě, a je to strach o svobodu. Ach, vždyť je to podkarpatský Rusín! Mistr tohoto obrazu byl genius nesmírné odvahy a čistého srdce. A z této podivné tváře, z této úzkosti a sklonění, skoro přikrčení hlav ze všeho toho spojení lesní divokosti, bolesti, hanby, svobody, zlata, oslňujících barev, skvělosti chrámu a nádherného západu slunce jsme pochopili DUŠI PODKARPATSKÉ RUSI."

Durych nám zde podává svou vidinu Podkarpatské Rusi a jejího člověka. Jeho text cituje Vašica na počátku své stati „Vývoj písemnictví na Podkarpatské Rusi“ a přijímá jeho vidinu za svou. Mluví o obyvatelích této země a dodává: .. - kolik heoismu jest utajeno v té věrnosti, že si přes všechna pronásledování a útlaky, jak hmotné tak kulturní, uchovali svou národní bytnost, prostu všeho cizího kazu."

Vladimír Neuwirth
(z časopisu Klub)

Noworul Memorial Chapels
2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Svatováclavská župa v exilu – Evropská oblast sv. Cyrila a Metoděje

Členům a členkám
ústředí Československého Orla v exilu.

Vážení bratři a sestry,

Na našem sjezdu v Mnichově ve dnech 27. a 28. října 1984, na němž byla obnovena Evropská oblast Československého Orla v exilu a zvoleno její vedení, byl stanoven jako náš přední úkol pro nejbližší měsíce postarat se o co možná největší účast Orla na poutích, konferencích a jiných shromážděních jubilejního cyrilometodějského roku 1985.

V této souvislosti navrhuje, aby se řádný sjezd Československého Orla v exilu konal během národní pouti v Římě ve dnech 2. až 9. srpna 1985.

Na orelské schůzce v Ellwangen dne 29. června 1984 bylo sice dohodnuto, že mimořádný sjezd se bude konat během pouti v Ellwangen v červenci 1985. Avšak toto rozhodnutí bylo přijato pouze z toho důvodu, že římská pout' nebyla tehdy ještě stanovena. Tento termín nebyl dosud oznámen přípisem ústředí ani nebyl uveřejněn v tisku.

Výhody sjezdu při pouti v Římě jsou zřejmé:

* Římské pouti se zúčastní po celý týden velká skupina českých poutníků z celého světa; očekává se nyní asi tři sta poutníků a mělo by být naší snahou, abychom účastí orelských skupin této počet dále zvýšili. Sjezd v Římě nabízí tak příležitost i daleko většího shromáždění orelských pracovníků, i těch, kteří by do Ellwangen nepřišli (např. z Austrálie) a týdenní pobyt nabízí možnost hlubších rozhovorů i porad.

* Týdenní pobyt velké skupiny českých poutníků nám dává příležitost, abychom některé z nich získali pro práci v Orlu. Úspěch v tomto směru zřejmě záleží na tom, zda jim tam dovedeme představit Československého Orla přitažlivým způsobem.

* Řím je naším duchovním centrem a římská pout' nám umožňuje, abychom se společně přihlásili k těm zdrojům, z nichž Československý Orel povstal a žije, k naší víře, ke Svatému Otci a k myšlence cyrilometodějské. Naší snahou by mělo být, abychom dosáhli krátké audience orelské krojované skupiny u Svatého Otce, což by mělo být uskutečnitelné v rámci celkové nebo zvláštní audience pro české poutníky.

Vyzýváme proto činovníky ústředí Československého Orla v exilu, aby urychleně vyhlásili oficiální účast Orla na římské pouti ve dnech 2. až 9. srpna 1985, aby svolali na tento termín i řádný sjezd Orla, a aby neprodleně započali s přípravou ke zdaru těchto akcí.

Chtěli bychom zdůraznit, že tímto návrhem nechceme nijak škodit zdaru pouti v Ellwangen. Jako každoročně se jí i letos zúčastní naši členové a členky co možná v největším počtu, což bylo výslovně potvrzeno na našem mnichovském sjezdu. Současně navrhuje, aby se během pouti v Ellwangen konala jak veřejná orelská schůzka tak i zasedání ústředí, které by tak mělo možnost se sejit i za účasti svých evropských členů.

Zdař Bůh!

(Jiří Malásek) (František Pind'ák)
starosta Evropské oblasti jednatel

Na vědomí:
Jednotám Orla ve Vídni,
činovníkům orelských oblastí
a dalším orelským pracovníkům.

P.S. Souhlasíte-li s našimi návrhy, napište msgr. Jaroslavu Kubovcovi (D-7945 Langeneslingen 1), aby se jako ústřední starosta Československého Orla v exilu zasadil o jejich přijetí.

Je škoda, že se ničemu nepřiučíme ze životních zkušeností generací předošlých

DRAZÍ PŘÁTELE,

za devět let oslavíme 500 roků trvání novověku. Máme vůbec co oslavovat? Léon Bloy řekl, že středověk malými prostředky zbudovat velké věci a novověk velkými prostředky buduje malé věci. A to neznal televizi, video, lety do vesmíru, využití atomu...

Středem života středověkého člověka byl Bůh. V novověku je středem pozornosti člověk. Kdo má velkou ideu, dosáhne mnohem větších úspěchů než ten, kdo má menší ideu. A člověk je jistě podstatně menší než Bůh.

Stefan Zweig píše v úvaze Ist die Geschichte gerecht? o tom, jak málo využívají lidé zkušeností z historie. Vlastně je nevyužívají skoro vůbec; kdyby je využili, bylo by dnes lidstvo přešťastné. Jak lehce zapomenou nová generace na trpké zkušenosti generace starší! A přece - výsledkem ničení hodnot v dějinách byl vždy rozpad kultury. Nebo katastrofa, která rozdrtila nesmírně mnoho lidských životů a ještě víc nesmrtelných duší.

Nemusíme se ani učit z dějin. Stačí pohled na vlastní život. Kde jsme se ve svém rozvoji zastavili? V dětství? V dospívání? V nezralém věku? Nebo jsme celým životem proběhli v krátké době a stali se starci a stařeny ve třiceti letech? Kolikrát námi otrásla katastrofa, ustrašeně jsme slibovali se polepšit, ale sotva zarostly jizvy, sotva jsme se uhníždili v novém pohodlí - vypustili jsme všechna předsevzetí z hlavy. Při tom většina lidí ví nebo alespoň tuší, že je za svůj život Někomu odpovědná -

a částečně i za životy těch, s nimiž přijde do styku.

Obvyklý krok člověka není kilometr, ale asi šedesát centimetrů. Těm, kdo ještě zápasí o svou spásu na zemi se říká Církev putující. Putování člověka životem není vždy pohodlné a bezpečné. Kristus říká: „Těsná je brána a úzká je cesta, která vede k životu a málo je těch, kdo ji najdou.“ A varuje nás: „Mějte se na pozoru před nepravými proroky, přicházejí k vám převlečení za ovce, ale uvnitř jsou draví vlci.“ /Mt 7, 14-15/.

Vlky potkáváme na každém kroku a brzo je poznáme. Ale vlk v mírovém přestrojení je nebezpečnější. Než se nadějeme, přehryže duchovní žíly, kterými do nás proudí z Boha všechny životní hodnoty a zakousne se nám do srdce. S takovými lidmi nemůžeme debatovat, přátelit se, apoštolovat - proti nim je jediná obrana - pokání a modlitba. Proto Tat'ána Goryčeva při výslechu na KGB nemluvila, ale obklopila se nep-

roniknutelnou hradbou vnitřní modlitby. Kolikrát se však zklamala, než k této zkušenosti došla!

Nejdeme životem sami. Můžeme být šťastni, jdou-li s námi přátelé, kteří nás zachytí, když klopýtáme, nasytí lakavým slovem, když hladovíme, povzbudí, když upadneme. Ti, kdo postavili do středu svého života Boha, jsou pro nás na cestě k Bohu a v boji za křesťanské hodnoty nesmírně důležití. - Jsou tu ovšem i balvany nepochopení, praskliny nevšímavosti, propasti omylu... Snažme se je odstranit; pak si budeme blíží, lépe se poznáme a lepší poznání je jedním z předpokladů lásky.

Pak budou zase z malých věcí vznikat velké. V rodinách radostný klid a bezpečí, mezi přáteli teplá důvěra, vůči všem pochopení a uznání.

At' nás v této snaze posiluje vědomí, že za nás trpí a modlí se ti, kdo ve vlasti i za těžké situace zůstali věrni Bohu a své víře.

/Klub - měsíčník katolické misie ve Švýcarsku/

G.M.Hopkins:

Náhhera Boží

*Svět je náhherou Boží všecek obtížen.
Vzplane jak blyskot houpavého staniolu.
Vrství se k velikosti jako olej dolů
V lisu. Proč nedbáš jeho metly jen?*

*Šla pokolení: chod a stále chod a chod.
A všude prach a lidský pach. Jest hlína
Pustá, necítí noha z okovaných bot.*

*Přírodu přesto nelze nikdy vyčerpat.
Přeslídla svěžest na dně věci skryta -
Třebaže světlo poslední uprchlo na západ.*

*Oh ráno, na hnědém srázu východním už svítá.
Duch svatý hnízí ustavičně nad svou zemí
Skrčenou - s hřejivou hrudí, svítivými perutěmi.*

/český překlad: S.I. a Rio Preisner/

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

**I
M
P
O
R
T
E
R**

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dekud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Schůze předsednictva výkonného výboru RSC

Předsednictvo výkonného výboru RSC, rozšířené o předsednictvo zastupitelstva, se sešlo v sobotu 26. ledna 1985 v Národní budově v New Yorku, aby pojednalo o důležitých politických a organizačních otázkách, před nimiž Rada stojí na počátku roku 1985. Po uctění památky zesnulého posledního starosty svobodné Československé obce sokolské dr. Antonína Hřebíka předsednictvo vzpomnělo s díky za obětavou veřejnou práci významných životních jubileí členů Rady, Jiřího Corna, Oty Hory, dr. Karla Jeřábka, dr. Vladimíra Krajiny, dr. Josefa Kratochvíla, Adolfa Wenzbauera a Vladimíra Wolfa.

Předsednictvo vyslechlo podrobnou zprávu o vývoji v československé sekci Radio Free Europe v Mnichově v posledních čtrnácti dnech. Vedoucí funkcionáři Rady tento vývoj blíže sledovali. Předsednictvo bylo informováno, že organizace československé sekce RFE zůstane nezměněna a že po

odchodu dr. Oty Picka byl jejím ředitelem jmenován Zdeněk Šedivý z Hlasu Ameriky. Bylo rozhodnuto připravit pro RFE a Board of International Broadcasting memorandum, jež osvětlí postoj Rady k československému vysílání, a ustavit stálou komisi, která je bude sledovat.

Předsednictvo projednalo, upravilo a schválilo návrh memoranda, jež bude zasláno vládám západních demokracií u příležitosti 40. výročí Jaltské konference na počátku února. Rada v memorandu naléhá na vlády Spojených států a Velké Británie, které byly přímými účastníky konference na Jaltě, a na ostatní demokratické vlády, aby znova veřejně odsoudily sovětské porušení Jaltské deklarace o osvobozené Evropě a trvaly na jejím bezvýhradném splnění. V této souvislosti předsednictvo také schválilo, aby Rada a Polská vláda v exilu zaslaly společný telegram v tomtéž smyslu prezidentu Reaganovi a ministerské předsedkyni Thatcherové. Text telegramu je připojen k této Tiskové zprávě.

Předsednictvo se velmi obšírně a podrobně zabývalo otázkou spolupráce s představiteli polského exilu, k níž byl dán podnět výměnou dopisů mezi Polskou vládou v exilu v Londýně a Radou svobodného Československa. Předsednictvo se k této spolupráci postavilo bezvýhradně kladně, navazující na československo-polskou dohodu z druhé světové války, na společné úkoly československé a polské zahraniční akce, a na společné současné a budoucí zájmy našich národů. Zároveň trvalo na tom, aby struktura této spolupráce v exilu byla co nejrepresentativnější. Za tím účelem ustavilo komisi pro československo-polské vztahy a spolupráci, která připraví příslušné návrhy.

Předsednictvo rozhodlo zahájit přípravy ke 40. výročí konce druhé světové války a osvobození Československé republiky. Rada navrhne rozhlasům, vysílajícím do Československa, aby již nyní začaly soustavně čelit komunistické a sovětské propagandě, jež tvrdí, že naše vlast byla osvobozena pouze Sovětským svazem, a aby osvětlovaly účast domácího nekomunistického odboje, význam Slovenského národního povstání a rozhodný přínos Spojených států a Velké Británie a ostatních západních spojenců k našemu osvobození a k vítězství nad nacistickým Německem. U příležitosti tohoto výročí se bude konat zasedání zastupitelstva Rady buď ve Washingtoně, nebo v New Yorku dne 4. května 1985. K jeho slavnostní části budou pozvány československé exilové a krajanské organizace.

Z podnětu Svazu českos-

lovenských spolků ve Švýcarsku se předsednictvo znova zabývalo otázkou spolupráce Rady s československými exilovými a krajanskými organizacemi. Předsednictvo tuto švýcarskou iniciativu vřele uvítalo a rozhodlo, že Rada na tyto vztahy bude aplikovat ustanovení článku IV. svých stanov, podle něhož „Hromadnými členy Rady se mohou stát organizace, které v podstatě sledují tytéž cíle jako RSC.“ Při této příležitosti předsednictvo vyslechlo zprávu předsedy České dobročinné a literární společnosti v New Yorku o Národní budově v New Yorku a generálního tajemníka SVU o vztazích mezi SVU a Radou.

Předsednictvo přijalo zprávu finanční a učinilo opatření o přesunu archivu Rady a běžné dokumentace z newyorské sokolovny do Národní budovy.

Nominační komise oznámila výsledek posledních voleb do zastupitelstva a doplňovací volby do výkonného výboru. Komisi byly předloženy další nominace do zastupitelstva k hlasování.

Předsednictvo schválilo návrh na vydávání politické ročenky Rady a pověřilo předsedu výkonného výboru, aby připravil příslušný návrh. Předsednictvo také ocenilo vydávání „Czechoslovak Newsletter“ a Tiskových zpráv a zajistilo jejich další publikaci.

Pro zvláštní zasedání Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, jež se bude konat na jaře v Ottawě a bude se zabývat otázkou lidských práv, poskytne Rada Československému národnímu sdružení v Kanadě dokumentaci o porušování lidských práv a základních

svobod v Československu, zejména čísla „Czechoslovak Newsletter“, jež se touto otázkou soustavně zabývají.

Newyorští členové předsednictva Rady se budou nadále pravidelně scházet k pracovním poradám, aby zajistili řádné běžné vedení její agendy.

Telegram prezidentu Reaganovi a ministerské předsedkyni Thatcherové

U příležitosti 40. výročí Jaltské konference Rada svobodného Československa a Polská vláda v exilu zaslaly společně prezidentu Reaganovi a ministerské předsedkyni Thatcherové tento telegram:

„Rada svobodného Československa a Polská vláda v exilu se na Vás obracejí ve jménu našich národů, které byly s Vámi spojeny za druhé světové války v zápase o svobodu a demokracii, a naléhají na Vás, abyste bezvýhradně a rázně vyjádřili své stanovisko k Deklaraci o osvobozené Evropě, jak byla přijata na Jaltské konferenci; abyste odmítli sovětskou interpretaci této Deklarace, abyste zavrhnuli brutální sovětské porušení této Deklarace a důsledky tohoto porušení - rozdělení Evropy a sovětskou a komunistickou nadvládu nad zeměmi střední a východní Evropy proti vůli a aspiracím jejich národů, a abyste potvrdili znova svůj závazek, že národy střední a východní Evropy mají právo na nezávislost a na demokratické zřízení podle vlastní volby, jak jim to bylo slíbeno v Deklaraci o osvobozené Evropě.“

Dr. Vladimír Krajina osmdesátníkem

Dr. Vladimír Krajina se dožil osmdesáti let. Nehodláme zde rozvádět, co je všeobecně známo - jeho místo jako vedoucího představitel národního odboje proti nacizmu, jako politika, který nekompromisně bojoval za demokracii a svébytnost svého národa proti komunistickému a sovětskému náporu i jako vynikajícího vědce v oboru botaniky a ekologie.

V plné síle osmdesátníka Dr. Krajina dále pokračuje ve své podvojně činnosti politika a vědce. Je místopředsedou zastupitelstva Rady svobodného Československa, předsedou Čs. strany národně sociální, členem Čs. národního sdružení v Kanadě, členem četných vědeckých společností a nositelem několika čestných doktorátů. Rada svobodného Československa si pokládá za čest, že Dr. Vladimír Krajina je jedním z jejích zakladatelů a jejím místopředsedou.

(RSC)

IMP. MLÝNKY NA MÁK

celokovové, nová zásoba zde bude koncem března neb dubna. \$27.50, poštou \$30.90.

České a slovenské velikonoční blahopřání ve velkém výběru. Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská keramika (novinky), moravská, slovenská. Křišťálové sklo z různých zemí. Bylinné čaje z Československa. Bohatý výběr pentlí ke krojům. Šátky na hlavu. Paneky v krojích. Rekordy ve velkém výběru a kazety, jakož i 8-Track. Pro zábavu hrací karty: Mariášky, taroky, vykládací karty. Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé výborné chuti: 1 lb \$26.50, poštou \$29.35 - 1/2 lb \$13.50, poš. \$16.15 - 1/4 lb. \$6.75, poš. \$8.60.

Kráječce knedlíků z Československa. \$9.50, poštou \$11.50. Mnoho jiných kuchyňských potřeb a mnohé jiné věci, vše nemožno jmenovat. Seznam na požádání.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Nová vydání: Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, 793 stran. \$6.50, poštou \$7.75.

Alfons Mucha - soubor 15 barevných reprodukcí, 18 1/2 knít 8 1/4 inče. \$8.50, poštou \$9.50.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicopec a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
484-0106 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH MR VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Místní skupina
ČESKOSLOVENSKÉ SPOLEČNOSTI
PRO VĚDY A UMĚNÍ
uvede v neděli
dne 17. února 1985
v 5 hod. odpoledne
v *University Hall*
Cleveland State University
2605 Euclid Ave.
(bývalý Autoklub)

PÁSMO

O

VÁCLAVU HAVLOVI

Program připravili:

Alois Berec
Jarmila Hynčiková
Jarmila Sobotová
Jan Sobota

Uslyšíte výňatky z jeho projevů a divadelních her a též jeho hru AUDIENCE z originální desky s Pavlem Landovským a autorem Václavem Havlem.

Václav Havel obdržel za svoji významnou literární a osvětovou činnost čestný doktorát z University v Torontu a z University v Toulouse ve Francii (1984) jakož i rakouskou Státní cenu za Evropskou literaturu (1969).

Jeho hry měly velký úspěch ve Spojených státech a celém západním světě a za svoji odvažnou činnost byl odsouzen na 4 1/2 roku do vězení, které téměř nepřežil.

Během posledních 15 let žije pod stálým policejním dozorem a je stále všemožně šikanován.

Přijďte si vyslechnout tento zajímavý program o neohroženém bojovníku za železnou oponou.

Po programu debata.
Vstupné dobrovolné

XXXIV. reprezentační ples Oblastního výboru ČSNRA v tradici a s tradicí národních vlasteneckých plesů našeho domova

V sobotu 26. ledna se konal v sále chicagského předního hotelu The Ritz Carlton XXXIV. reprezentační ples Oblastního výboru ČSNRA.

Již dlouho předem se vždy těšíme na tento slavnostní večer, a dlouho potom na něj rádi vzpomínáme. Od roku 1978, kdy jsme naše plesy „přestěhovali“ ze sálu berwynské sokolovny Tábor - (nejdříve do Drake hotelu v Oak Brook, potom do hotelu Continental Plaza /dnes Westin/ - a později do „The Ritz Carlton“ v Chicagu) - dosáhly jak vnějšího lesku, tak i velkého významu a poslání národnostního svým ideovým pojetím. Staly se tím vskutku každoroční reprezentační událostí naší zdejší národní větve. To také bylo od začátku naším úmyslem a cílem. Prolistujme si letošní plesovou upomínkovou knížku, kterou s velkou znalostí a literární pohotovostí sestavila předsedkyně plesu Vlasta Vrázová a umělecky vkusně vyzdobil grafik Milan Košar. Zamysleme se také znovu nad některými myšlenkami zahajovací řeči sestry Vrázové, ve které nám připomínala obětavou práci našich zdejších pionýrů, kteří bez státní pomoci vybudovali haly, kostely, školy, sokolovny a různé organizace, a kteří nám i odkázali hodnoty povahové: čestnost, hospodárnost a smysl účelu života. Vzpomněla také na: dnes utlačovaný rodný domov; citujeme: „For a nation to survive it must have ideals and dedicated men and women. Fortunately, in the worst of time, Czechs and Slovaks always had their great men and that is why they survived. They will survive again, they will outlive the present degradation, the misery of foreign occupation. Czechoslovakia's „saviours“ today are the Chartists - the brave men and women who sacrifice themselves for the cause of human rights. Our United States is also dedicated to the defense of human rights. The Council is working closely with officials in the White House, in Congress, and in world Institutions. Forgive me for braking into your happy mood with these sobering thoughts but **it had to be said when we are here together today, the young and old with the same bond.** Our hearts tell us that we belong together.

Thank you for coming to meet our lovely debutantes. May we all be merry tonight.”

Sám pohled na naše letošní debutantky v bílých plesových šatech, které uváděli do tanečního sálu jejich pyšní otcové, rozjasnil všechny tváře přítomných. Byly to:

Marlene Vera Berka, Kimberly Ann Kadubec, Laura Anne Kotlar, Jennifer Lynn Semerad, Janet Maria Taibl a Blanche Vedral. Po svém představení debutantky s děkovným políbením odevzdaly svým maminkám - (které přišly v doprovodu tanečnic svých dcer: Romana J. Berky, Petra Škacha, Raymonda J. Hilverta, Dave Deasona, Williama Alberta Ruska a Johna Škacha) - červenou růží. V choreografii Jana B. Uhlíře a Zdenky Židlické se svěžestí a puvabem mláde dvojice pak zatančily Fléglovu polonézu. Zdařilé vystoupení krojované skupiny „Klub Domov/Beseda zdůraznilo slavnostní ráz večera. Mladí tanečníci a tanečnice se zanícením a s přesností předvedli výběr valašských tanců, v choreografii a nacvičení Jana B. Uhlíře a Zdenky Židlické. Chceme poděkovat této v poslední době tak snaživé skupině za jejich úsilí prohlubovat a osvojovat si znalost našich národních tanců, čímž jejich provedení a předvádění stále zlepšují. Tančili: Charles Klapp, Eric Krzyvon, John Škach, Peter Škach, Jan B. Uhlíř, Zbyněk Židlický; Alice Halvová, Jenny Hofsteadter, Jean Hrubý, Veronika Trousilová, Blanche Vedralová, Dana Vedralová a Zdenka Židlická.

Stále zaplněný taneční parket svědčil o oblibě a popularitě taneční hudby „Bill Scott Orchestra“.

Děkujeme všem členům plesového výboru, kanceláři ČSNRA i všem v pozadí - (obzvláště paní Běle Židlické za její neúnavné zehlení a přípravu krojů pro vystoupení taneční skupiny Klub Domov/Beseda) - kteří svou dobrovolnou prací přispěli k tomu, že se letošní ples tak pěkně vydařil.

Vzpomínku na opravdu důstojný a přitom tak radostný XXXIV. reprezentační ples ukončujeme slovy našeho Master of Ceremonies Dennise Sadílka, který se svou paní Mary-Ann vybraným způsobem opět představili naší veřejnosti letošní debutantky: „We have seen the 1985 debutantes, lived with them in their concern for perfection, gained from a great deal of patient practice. What a glorious way to start the new year, with the assurance that the future is in good hands, that our young people are interested in the heritage of their forefathers and are willing to follow and instill their children and their children's children with the same wealth of culture, background and belonging to national traditions. The Czechoslovak roots are strong, vibrant and deep. With the young providing the future - „český národ nezahyne.“ -

Za tiskový odbor oblastního výboru ČSNRA
F.U.

Kde na to všechno sebral čas sv. Albert Veliký?

Ríkáme často: „Já nemám čas.“ Stalo se to naší nejčastější větou. Úplným zaklínadlem. Mohli bychom toho tolik udělat, prohlašujeme, jenomže nemáme čas!

Teď si představte člověka, který čas měl! Měl čas udělat tolik, že do dneška mnoho lidí nemůže pochopit, kde vlastně bral tolik času, aby to všechno stihl. Zkusme si jen vypočítat, na co ve svém životě měl čas: znal důkladně - a také ve svých obsáhlých spisech popisoval - všechny do té doby známé vědecké poznatky z medicíny, fyziologie, zoologie, botaniky, fyziky, chemie, zeměpisu, geologie, mineralogie, astronomie.

Nad jeho vědomostmi žasli nejen současníci, ale i dlouhá

následující staletí! Rozuměl filozofii a „objevil“ pro svou dobu znovu Aristotela, jeho učení přiblížil teologii. Učil na pařížské univerzitě žáky z dvaceti národů - jako první Nefrancouz, který se tam stal vůbec kdy v dějinách profesorem.

A přitom byl současně knězem, a řádoví nadřízení ho posílali do svých středisek po celé Evropě - což při tehdejších dopravních prostředcích byly dlouhé a vyčerpávající cesty. Zakládal všude školy, školil učitele, staral se o všestranný rozvoj vědy. Když mu bylo 67 let, tehdejší papež ještě navíc ho požádal, aby přijal biskupskou hodnost a uvedl do pořádku řezenskou diecézi, která v té době byla všestranně zanedbaná. Během dvou let úkol splnil na výbornou - a odešel plnit úkoly zase jiné.

Tento člověk, který se nám zdá takhle „nadlidský“ se jmenoval Albert. Dějiny mu daly jméno „Veliký“ A jeho

tajemství, že „měl vždycky čas“? Dalo by se shrnout do jedné věty, která byla jeho celoživotním heslem: „Pane, chtěl bych být člověkem podle tvé vůle!“

Ta věta může být platná vždycky a pro každého. Pro Alberta, který žil ve třináctém století (zemřel r. 1280), i pro nás. I pro nás, kteří si stále nedovedeme najít čas.

Určitě se také podle jejího obsahu řídí náš dnešní sv. Otec, který si dal do svého biskupského znaku heslo „Celý Tvůj“. A je opravdu podivuhodné, nač všechno časově vystačí - od rána do večera, od ledna do prosince! Přitom navíc tolik cestuje, píše, učí se novým jazykům, modlí se, denně přijímá moře lidí a ještě si najde čas na plavání a loni v létě dokonce na dva dny lyžování v italských Alpách! Zřejmě si umí věci zorganizovat a má výběr schopných pomocníků!

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Varšava. — Dne 7. února soud v Toruni vynesl své rozsudky nad vrahy dp. Jerzy Popieluszka, ohnivého obhájce svobodné unie Solidarity a dělnických práv, který byl unesen, surově zbit, udušen roubíkem a pak vhozen do Visly. Kapitán Grzegorz Piotrowski vůdce trojky, která kněze zavraždila, byl odsouzen na 25 let vězení; jeho pomocník poručík tajné policie Leszek Pekala byl odsouzen na 15 let, jeho druhý pomocník poručík Waldemar Chmielewski na 14 let, a plukovník tajné policie Adam Pietruszka, který vraždu rozkázal, byl odsouzen na 25 let vězení. Tím je možná celá tato věc právně skončena. Ostatním polským kněžím byla vraždou dp. Popieluszka dána výstraha, co na ně čeká, budou-li příliš horlivě kázat proti komunistům. Polský lid si myslí, že i jiní z komunistů měli být odsouzeni, někteří i pověšeni, protože vražda kněze byla rozhodnuta na vyšších úrovních komunistické strany a možná byla rozkázána samotnou Moskvou. Tito hlavní pachatelé nikdy souzeni nebudou. Odsouzení stejně budou možná brzy propuštěni na svobodu, budou žít pod jinými jmény, anebo poslání do SSSR, jako před lety vrah Trockého, který v šedesátých letech po odpykání trestu v Mexiku jel do Moskvy na československý pas, a neuměl-li, žije si tam poklidně dodnes.

Tímto procesem tedy lid asi nebyl úplně uspokojen, avšak byl mu tak odňat důvod k nepokojům a „neomylnost“ strany zachráněna. To byl asi také důvod, proč byl uspořádán tento u komunistů dosud nikdy nevidaný soud.

● ● ●
Seul. — Kim Dae Jung, 59 letý

vůdce politické opozice proti jihokorejskému diktátorskému vojenskému režimu, byl v roce 1971 jedním z presidentských kandidátů a tehdy při volbách obdržel 46 procent hlasů; záhy nato uprchl do exilu do Japonska, odkud byl jihokorejskými agenty za spolupráce japonské vlády unesen a pak v Seulu internován. V roce 1980 pak byl kvůli své politické činnosti v opozici proti režimu nynějšího diktátora Chun Doo Hwan-a odsouzen k smrti. Na naléhání Carterovy a Reaganovy vlády však tento trest byl změněn na 20 letý žalář. Po dvou a půl letech vězení pak Kim obdržel dovolení odejet do Spojených států na léčení, kde pak zůstal v exilu dva roky. Nyní se najednou rozhodl vrátit se domů, aby tam děle vedl „nenásilný boj za demokracii“ a před parlamentními volbami „sjednotil politickou opozici.“ Bylo nebezpečí, že by proti němu mohl být spáchán atentát, podobně jako byl spáchán proti vracejícímu se domů, vůdci filipinské opozice Benigno Aquinovi, anebo že bude opět uvězněn, protože si dosud neodpykal 17 let vězení, k němuž byl odsouzen. Na naléhání washingtonské vlády jihokorejská vláda prohlásila, že nebude při svém příchodu zatčen. Při cestě do Seulu jej doprovázelo 26 prominentních Američanů, včetně dvou kongresníků a jednoho bývalého US velvyslance v Jižní Korei. Při příletu na seulské letiště Kim sice nebyl zatčen, avšak policie jej zbilá a zkopala, a pak ho odvedla do jeho domu, kde je držen v internaci. Policie také hrubě naložila s Američany, kteří jej doprovázeli proto, aby nebyl zavražděn či zatčen. V době Kimova příjezdu bylo

zadrženo a vyslýcháno asi 250 význačnějších přívrženců politické opozice; jiní členové politické opozice přesto demonstrovali v ulicích proti jihokorejskému diktátorskému režimu. Vládní opozice považuje parlamentní volby, které se budou nyní konat, za pouhý „politický žert“, obdobný volbám v komunistických zemích.

● ● ●
Manila. — Ve filipinském hlavním městě se ještě stále konají jen přípravy na soudní proces proti strůjčům a pachatelům vraždy vůdce filipinské politické opozice Benigno Aquina, který byl zastřelen na letišti při návratu ze Spojených států v srpnu 1983. Obvinění z této vraždy jsou generál Fabian Ver, vrchní velitel filipinského generálního štábu, jakož i 24 jiných důstojníků i obyčejných vojáků a jeden civilista. Protože generál Ver je blízkým spolupracovníkem diktátora Ferdinanda Marose, protože vláda má v moci hlavní filipinský soudní aparát, a protože pravděpodobně Aquino byl zavražděn s vědomím, či se souhlasem presidenta Marose, čeká se, že soud nalezne ve prospěch všech obviněných různé legální subtilnosti, takže nakonec všichni budou propuštěni na svobodu.

● ● ●
Washington. — Dne 4. února Reaganova vláda zamítla opětovně apely kubánského komunistického vládce Fidela Castra na zlepšení vztahů se Spojenými státy. Mluvěcí Bílého domu k tomu řekl, že Spojené státy čekají ze strany Kuby na skutky, zatím co Castro doposud jen blábolí a „skutek utek.“ US vládní mluvčí zdůraznil, že základní neshody mezi oběma zeměmi zůstávají: Spojené státy vytýkají kubánskému komunistickému režimu jeho úsilí o šíření komunistické revoluce ve střední Americe a v Africe, její porušování lidských práv doma a její podřízenost Sovětskému svazu. Castro vyslovil několik-

LETEM

SVĚTEM

rát své přání o „normalizaci vztahů“ se Spojenými státy při nedávné návštěvě skupiny US kongresníků a náboženských osobností na Kubě.

● ● ●
Washington. — US department spravedlnosti oznámil, že zahájí pátrání po MUDr. Josefu Mengele. Dnes by měl být asi 73 letý a v koncentračním táboru v Auschwitz byl nechvalně známý pod názvem „anděl smrti“. Za války rozkázal vyhladit 400.000 Židů a sám prováděl pokusy na živých lidech, včetně malých dětí. Po válce přijala tohoto nacistického zločince s otevřenou náručí Peronova Argentina, a později se stal paragvajským občanem. Má se zato, že stále žije v Paragvaji, pod mocnou ochranou diktátora Alfredo Stroessnera, který je rovněž německého původu.

● ● ●
Washington. — Kongresní národohospodáři předpovídají, že příští dva roky budou pro Spojené státy „ekonomicky zdravé“. Nezaměstnanost prý klesne ze 7,2 procenta v prosinci 1984 na 7,1 procenta v roce 1985 a na 6,9 procenta v roce 1986. Inflace jen mírně stoupne z 3,5 procenta v roce 1984 na 4,1 procenta v tomto roce a na 4,6 procenta v roce 1986. Všeobecný ekonomický vzrůst bude v příštích dvou letech činit více než tři procenta. Zároveň s těmito příznivými předpověďmi kongresní ekonomové varují před velkými schodky federálního rozpočtu; říkají, že nebudou-li zvládnuty, nakonec bude US ekonomie udušena, životní úroveň se sníží, zhorší se ještě více veřejné služby a sníží se schopnost národní obrany.

● ● ●
Washington. — Austrálie, Nový Zéland a Spojené státy jsou členské země smlouvy ANZUS uzavřené v padesátých letech na ochranu proti komunistickému nebezpečí na jižní polokouli. Nyní se měly konat ve vodách mezi Austrálií a Novým Zélandem námořní spojenecké manévry. Zélandská vláda - (údajně

na nátlak veřejného mínění) - však zakázala přístup do svých přístavů cizím lodím s nukleárním pohonem i lodím, s nálezem nukleárních zbraní. Navíc vláda Nového Zélandu odmítla dovolit US torpédoborci „Buchanan“, aby kotvil v zélandských přístavech, když Washington podle svého zvyku odmítl udát, zda jsou na palubě lodi umístěny nukleární zbraně. Kvůli tomuto odmítnutí se rázem vztahy mezi oběma zeměmi poněkud napnuly; plánované manévry mezi smlouvy ANZUS byly odvolány a US vláda varovala hned 5. února Wellington, že může snížit bezpečnostní a ekonomické vztahy Spojených států s Novým Zélandem na protest za odmítnutí US válečným lodím, užívat novozélandských přístavů. Na Novém Zélandě vládne levicová strana práce premiéra Davida Langeho. - Zároveň na naléhání australské vlády Spojené státy upustily od své žádosti o dovolení užívat australských letišť při blízkých US pokusech s dálkovými střelami MX bez náloží, které mají být vypalovány v Kalifornii a mají dopadat do moře poblíž australského pobřeží. V Austrálii a na Novém Zélandě je veřejné mínění v silné opozici proti přítomnosti nukleárních zbraní na jejich území.

● ● ●
Dubuque. — Lékaři a sociální pracovníci v zemědělských státech naší americké Unie si už loňského roku povšimli rozšíření zádumčivosti a nervosity mezi mladými a středními farmáři. Když pak několik takových farmářů spáchalo sebevraždu, začalo se pátrat po důvodech. Dlouho se hledat nemusely. Ti mrtví farmáři vesměs středního věku - si nevěděli rady s velkým zadlužením své farmy, kterou nechtěli ztratit, protože farmaření byla jejich celoživotní láska. V naději, že ceny obilí, mléka i masa půjdou nahoru, půjčili si v bankách peníze na nákup nových strojů, ale mezitím stoupla úroková míra a pilní, pracovití drobní farmáři to nemohli už „utáhnout“ zvláště, když federální subvence jim byly sníženy. Ono je sice lehké napsat na papír, že nerentabilní farmy se prostě zruší, ale co si mají ti chudáci počnout? Proto poslanci ze zemědělských států budou ve federálním kongresu určitě proti zrušení podpory farmářům.

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS
- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezda pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Nesmíme zapomínat ani na naše slavné lékaře

(Pokračování ze str. 1)

svých vynálezech a nových chirurgických postupech psát do „Časopisu českých lékařů“, do „Lékařského sborníku“ a do Thomayerovy „Sbírkky přednášek“. A dr. Rubeška svého přátelského mistra Weisse skutečně také svou plodnou vědeckou prací potěšil a radostně překvapil. Do Eiseltovy lékařské encyklopedie přispěl dr. Rubeška i soustavným výpisem celých oddílů z oboru ženských chorob. V r. 1886 se stal na Pražské universitě docentem, a v letech 1897-1922 byl profesorem porodnictví a gynekologie a v dalších dvou letech byl i šéfem druhé, nově zřízené kliniky. K „hospodářskému“ vedení kliniky měl totiž Rubeška dobrou pětiletou přípravu z let 1898-1903, kdy byl ředitelem Zemské porodnice a nalezince v Praze. V prvních letech svobodné Čs.

republiky už jako pětasedmdesátiletý pensista vzal na sebe ještě odpovědnost vicepresidenta státní zdravotnické rady a pomáhal svou radou a zkušeností při uzákonění nemocenského a úrazového pojištění.

Kromě učebnic napsal prof. dr. Václav Rubeška mnoho vědeckých i popularizačních prací o porodnictví, o výchově matek a o ženských chorobách; na př.: o mimoděložním těhotenství (1897), o krvácení z rodidel a jeho léčení (1899), o elektroléčbě v gynekologii a pro porodní babičky sepsal velmi populární příručku „Porodnictví pro babičky“ (1893). Svým hlubokým důmyslem přispěl prof. Rubeška i k rozvíjení pathologie a ve své době byl v oboru ženských chorob a porodní chirurgie na slovo vzatým odborníkem, známým v celé Evropě. U svých kolegů požíval všeobecné důvěry a vážnosti, a proto mu u příležitosti 135. výročí jeho narození věnujeme dnes v H.N. vděčnou vzpomínku.

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

DOHODY S KOMUNISTY

Když tak čtu jistě dobře míněné články o dodržení respektive o zrušení dohody na Jaltě, snažím se vzpomenout si aspoň na jednu dohodu, kterou Sověti splnili, i když jim zrovna nevyhovovala. Žádat od Sovětů dodržení respektive odvolání Jaltské, Helsinské nebo jiné mezinárodní dohody, zaručující základní lidská práva, včetně respektování Charty Spojených národů, mi připadá, jako žádat je a nutit, aby spáchali sebevraždu.

V první řadě si musíme uvědomit několik věcí, například, že u komunistů co slovo to lež a podvod. Dále, že komunismus a kapitalismus nemohou ko-existovat. Komunismus musí zničit kapitalismus, anebo být zničen vlastními národy. „Nebudeme šetřit naše síly a prostředky v boji pro vítězství komunismu,“ říkával Brežněv a s ním i dnešní kremleští vládcí. Sovětský svaz není ochoten a také není v takové situaci, aby spáchal sebevraždu. Má dnes nejsilnější armádu světa, nejen co do počtu divízií, ale i vybavením nejmodernější výzbrojí a jednotným velením. O válce nebo míru nerozhoduje národ, ale generální tajemník komunistické strany Sovětského svazu, vybaven absolutní mocí. Sovětská špionážní služba KGB je nejlépe vybavenou, nejroz-

sáhlejší a nejvýkonnější špionážní službou světa.

Podle dosavadních zkušeností, každý občan Sovětského svazu ať je poslán v jakékoliv funkci do svobodných a demokratických zemí, je špiónem, i když třeba sám není přímo příslušníkem KGB. Je prověřen a pod neustálou kontrolou této organizace. Každá osoba, která obchoduje nebo má upravený poměr ke kterékoli zemi pod sovětskou kontrolou, může být získána, nebo přímo donucena pracovat pro sovětskou zpravodajskou službu. Díky této zpravodajské síti mají přesný obraz co se děje ve svobodném světě a co demokratické státy budou moci nebo nemohou dělat. Tak např. GRU (Zpravodajské oddělení hlavního štábu) za druhé světové války byla schopna vniknout a získat zprávy přímo z německého generálního štábu přes Švýcarsko - ale i přímo ukrást nukleární tajemství Spojeným státům. Tato GRU má dvě separátní celosvětová zpravodajská oddělení - elektronické zpravodajské centrum a centrálně vedené diverzní oddělení. Hlídací systém domácího obyvatelstva pracuje v každém domě, veřejném podniku, u každého vojenského útvaru, na ulicích, na pracovištích, v úřadech i nemocnicích. Každý hlídá ostatní, systém je dokonale propracovaný - každé opomenutí je nemilosrdně trestáno.

Prosba k našim kanadským

Prosíme naše kanadské čtenáře, aby své předplatné vyrovnávali v USA dolarech.

Roční předplatné Hlasu národa pro USA - 30.00 US dolarů a pro Kanadu US \$32.00.

O tuto laskavost Vás prosíme, poněvadž v poslední době naše banka, které Vaše kanadské peníze k výměně posíláme, zvýšila za tuto službu svoji sazbu, která je neúměrná a pro nás opravdu neúnosná.

Děkujeme Vám předem za laskavé pochopení a podporu naší práce.

Redakce

Doporučte HLAS NÁRODA
svým přátelům a známým

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Strach z války se projevuje hlavně na Západě a v demokratických zemích. Válka pro otroky Sovětů, kteří živelně nenávidí komunismus, je jedna z možností úniku. Pacifismus, který existuje v demokratických zemích, existuje i v Sovětském svazu. Zatímco však na Západě není pod kontrolou, ve státech východního bloku manifestace proti jadernému zbrojení se konají na předem určených místech, v určenou dobu s předem určenými hesly na transparentech. Pacifismus je tedy podporován vládou, ale jen v přesně stanovených mezích. Západní pacifisté se snaží zastavit instalaci nových raketových nukleárních zbraní v západní Evropě. Totéž by si přáli Sověti přirozeně, o vlastních jaderných raketách však odmítají polemizovat. A nyní srovnáme co bylo řečeno o SSSR s tím, jak se na vládě podle ústavy USA podílí: prezident, kongres a hlavní soud, které musí respektovat vůli občanů - voličů. Ani některá embarga, omezení obchodních a kulturních styků s SSSR se nemohly plně uplatnit pro často rozmanité a kontraverzní zájmy různých skupin a povolání (např. prodej obilí).

Přes tento pochmurný obraz existují možnosti, jak osvobodit zotročené. Čeho se vládcí Sovětů a komunistických zemí nejvíce obávají, je rozklad vlastní komunistické společnosti. Na toto, na tuto skutečnost je třeba abychom se soustředili. Moderní spojovací prostředky,

nám dávají jedinečnou možnost žít nespokojenost, pronikat za železnou oponu, srovnávat život otroku se životem svobodných občanů. Držet obyvatelstvo na řetězech, za ostnatými dráty, minovými poli - betonovými zdmi s kulometnými věžemi je i v době míru úkol nadmíru těžký, natož za války, kde desítky milionu vojáků mají možnost dezertovat.

Doufat, že čas pracuje pro nás, je názor příliš pohodlný. Vidíme, že vláda SSSR se houževnatě drží své politiky a že došlo k nějakým změnám, podobným těm v dnešní komunistické Číně, je málo pravděpodobné. Čínská reformace je dilem vedoucího eselonu, který si uvědomuje zaostalost své předlíněné země (jedna miliarda a přes 22 milionu občanů na území jen o málo větším než je rozloha Spojených států). A jak se vyrovnat vojensky, technicky a hospodářsky dvěma supervelmocem USA a SSSR?

Za presidentství Ronalda Reagana, který je podrobně informován o poměrech, cílech a intencích sovětského imperialismu, i s jeho politikou „Cheš-li mír, připrav se na válku,“ hrozbu válečného konfliktu lze považovat za minimální.

Take
stock
in America.

85 let paní Betky Papánkové

Paní Betka Papánková, manželka dr. Jána Papánka, ředitele Amerického fondu pro čs. uprchlíky, se dožívá v plné svěžesti osmdesátipětiletého svého práci zasvěceného života. Narodila se jako dcera slovenských rodičů 8. února 1900 v Chicagu. Graduovala na Northwestern University, Evanston, Ill., v roce 1920.

Hlavním jejím zájmem byla vždy činnost sociální a v mezinárodním ženském hnutí. Svého manžela, dr. Jána Papánka, poznala na svém zájezdu do Československa v roce 1922, sňatek s ním pak uzavřela v roce 1926. Celý ten čas až do dnešního dne je mu v jeho diplomatické a sociální práci velkou pomocnicí, kterou dr. Papánek při jedné příležitosti kvitoval těmito několika slovy: „I really made a good choice“!

Objem činnosti a práce paní Betky Papánkové je neuvěřitelný; již její hlavní funkce, která dlouhá léta zastává to dokazují:

Předsedkyně Národní rady žen svobodného Československa, místopředsedkyně National Council of Women of the United States, delegátka International Council of Women in Paris, mezi nevládními organizacemi: Hospodářské a sociální rady Spojených národů a celá řada funkcí dalších.

Jako nejceněnější přínos její práce a také jako osobní úspěch chceme označit její jmenování delegátkou Spojených států na Madridskou konferenci, která jednala o plnění Helsinských dohod o evropské bezpečnosti a spolupráci. Pro konferenci připravila řadu přesvědčivých důkazů o tom, jak v ro. poru s dohodou Sovětský svaz a jeho satelité neplní zásady o občanských svobodách a právech svých občanů. Za její práci a aktivitu se jí dostalo zvláštního uznání Bílého domu a State Departmentu. Také my jsme jménem čtenářů Amerických listů i Nového Světa paní Papánkové za její práci pěkně poděkovali s přáním všeho dobrého do dalších let.

A závěrem jsme se jí otázali, zda-li myslí, že bude mít možnost i v budoucnu se své práci věnovat. Odpověděla krátce, ale jasně:

„Pokud mé síly stačí, budu ve své sociální práci, hlavně co se československých uprchlíků týče pokračovat, ale také pro československé demokratické ideje a hlavně v amerických organizacích.“

.. (převzato z Amerických listů)

SPORT

I. liga hokeje v Československu

33. kolo:

Dukla Jihlava - Sparta Praha 9:3, TJ Gottwaldov (Zlín) - Motor České Budějovice 4:0, Tesla Pardubice - TJ Vítkovice 9:1, CHZ Litvínov - Škoda Plzeň 4:4, Slovan Bratislava - Dukla Trenčín 3:1, VSŽ Košice - Zetor Brno 9:2.

Tabulka po 33. kole:

1. JIHLAVA	177:85	53
2. GOTTWALDOV	92:66	41
3. KOŠICE	157:118	40
4. PARDUBICE	120:108	39
5. Č. BUDĚJOVICE	95:103	36
6. LITVÍNOV	142:142	31
7. TRENČÍN	113:117	31
8. PRAHA	107:117	29
9. PLZEŇ	91:110	26
10. BRNO	87:116	25
11. VÍTKOVICE	94:145	23
12. BRATISLAVA	77:125	22

Nejlepší střelci: 30 gólů - Ružička (Litvínov), 28 - Ilnačák (Košice), 25 - Rosol (Jihlava), 24 - Lála (Č. Budějovice), 23 - Liba, V. Lukáč (oba Košice), 22 - Válek (Jihlava), 21 - Čech (Pardubice).

★

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

I. národní liga hokeje v Československu

Českomoravská skupina:

37. kolo: Poldi Kladno - Olomouc 7:6, Ústí nad Labem - Opava 1:2, Karviná - Mladá Boleslav 6:3, Slavia Praha - Vimperk 3:2, Dukla Jihlava B - Přerov 6:0, Ingstav Brno - Hradec Králové 2:4.

Tabulka po 37. kole:

1. KLADNO	191:96	60
2. OLMOUC	179:116	43
3. OPAVA	124:133	42
4. KARVINÁ	138:132	40
5. SLAVIA	124:124	39
6. ÚSTÍ N. L.	103:110	35
7. ML. BOLESLAV	121:135	34
8. JIHLAVA B	134:132	33
9. INGSTAV	120:142	33
10. HRADEC KR.	126:155	31
11. VIMPERK	112:139	29
12. PŘEROV	105:163	25

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Prátelské zápasy: Kolumbie - Švýcarsko 2:2, ZVL Žilina - Csepel Budapešť 7:1, AC Fiorentina (Itálie) - Československo A 2:1. Branky: 70. min. Gentila, 83. Pulici - 64. Janečka (Bohemians Praha). Čs. reprezentanti nastoupili proti osmému celku italské ligy po čtrnáctihodinové cestě autobusem, navíc pak platili daň za nerozehranost.

VE ZKRATCE

Z OSTATNÍCH SPORTU

Evropské házenkářské poháry - odvetné čtvrtfinálové kolo:

PMEZ - muži: Dukla Praha - TV Grosswallstadt (NSR) 24:15, první zápas 21:23. Pražští vojáci postupují do semifinále, kde se utkají s Atletico Madrid.

Pohár IHF - muži: Lokomotiva Trnava - Minaur Baia Mare (Rumunsko) 29:31, první zápas 22:37. Trnava je vyřazena z dalšího kola. Ženy: HV Entius (Holandsko) - Jiskra Partizánske 19:22, první zápas 12:32. Jiskra postupuje do dalšího kola kde se utká s Vasas Budapešť.

PVP - ženy: VfL Sindelfingen (NSR) - Družstevník Topol'niky 14:21, první zápas 16:21. Topol'niky postupují do dalšího kola a utkají se s CSK Sofia.

★

15. ročník turnaje nejlepších dvanácti evropských hráčů a hráček „TOP 12“ v Barceloně.

Celkové pořadí - muži: 1. Grubba (Polsko), 2. Panský (Československo), 3. Appellgren (Švédsko), 4. Secretin (Francie), 5. Waldner (Švédsko), 6. Douglas (Anglie), 7. Lindh (Švédsko), 8. Šurbek (Jugoslávie), 9. Mazunov (SSSR), 10. Kalinič (Jugoslávie), 11. Kucharski (Polsko), 12. U. Bengtsson (Švédsko). - Ženy: 1. Vriesekoopová (Holandsko), 2. Oláhová (Maďarsko), 3. Hrachová (Československo), 4. Neméssová (NSR), 5. Bulatovová, 6. Popovová, 7. Antonjanová (všechny SSSR), 8. Batiničová, 9. Perkučinová (obě Jugoslávie), 10. Urbanová (Maďarsko), 11. Krügerová

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

(NSR). 12. Szabóová (Maďarsko).

Čs. házenkářský reprezentační celek vyhrál mazinárodní turnaj ve francouzském Lyonu. Československo - Maďarsko 26:24, Československo - Francie 19:16, Československo - Island 17:16.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V 6. kole halové sezóny Metro-Ligy:

Green - White - Sparta 2:0. V posledních čtyřech minutách padly dva góly. Manažér Láďa Gajda má problémy se sestavou, neboť má hodně hráčů zraněných. V 7. kole hrají Sparta proti Kickers v neděli 17. února v 4:15 hod. odpo. Ostatní výsledky: U. Serbs - Wikings 2:0, Schwaben - Liths 5:1, Wauconda - Eagles 3:3, Trevian - Kickers 1:2.

Tabulka Major - divize po 6. kole:

1. U. SERBS	19:5	11
2. SCHWABEN	19:8	10
3. WIKINGS	14:10	8
4. WAUCONDA	21:11	7
5. EAGLES	18:16	7
6. KICKERS	16:14	6
7. GREEN-WHITE	13:11	5
8. SPARTA	11:18	2
9. TREVIAN	8:18	2
10. LITHS	10:38	0

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK.

XVI. SLET

AMERICKÉHO SOKOLSTVA 26. - 30. června 1985

XVI. slet amerického sokolstva bude velkou a významnou událostí v historii sokolského hnutí. Již okolnost, že je pořádán u příležitosti 120 let trvání sokolského hnutí na Americkém kontinentě, dává sletu mimořádnou důležitost. Rozsáhlé sletové přípravy jsou již po řadu měsíců v plném proudu. Rada komisí sletového výboru pracuje na podrobných přípravách, aby slet byl mohutným vyvrcholením, tak významného jubilea. Dnes Vám přinášíme pořad sletových dnů!

Středa, 26. června: 2:00 hod. odp.: Schůze soudců pro závody. Marriot Hotel, Oak Brook 7:00 hod. odp.: Zahájení sletu a soutěž zvláštních tělocvičných čísel, Morton-West High School, Berwyn.

Čtvrtek, 27. června: 7:00 hod. dop. - 9:00 hod. večer: Sletové závody všech oddílů v Downers Grove, High School.

Pátek, 28. června: 8:00 hod. dop.: Turnaj v odbíjené a závody v moderním rytmičtém tělocviku. Downers Grove North High School.

6:30 hod. večer: Sletový banket v Mariot Oakbrook Hotelu. 8:00 hod. večer: Společenský večer pro mládež s hudbou „Brave Combo“ Union Hall, Rt. 66 & La Grange Rd. Countryside, Ill.

Sobota, 29. června: 9:00 hod. dop.: Finále turnaje v odbíjené. Downers Grove North High School. 1:30 hod. odp.: Championat tělocvičných závodů. Downers Grove North High School. 8:00 hod. večer: Udílení cen závodníkům a tanec. Marriott Hotel, Oak Brook.

Neděle, 30. června: 2:00 hod. odp.: Hlavní program XVI. sletu. Hoffman Stadion, Morton-West High School, 2400 So. Harlem Ave., Berwyn.

Po sletu: Na rozloučenou se sletem - zábava a pohoštění - v Sokole Berwyn 6445 W. 27th Place, Berwyn, Ill.

Jakékoliv nejbližší informace obdržíte u Americké obce sokolské, 6424 W. Čermák Rd. Berwyn, IL 60402, ☎ 795-6671.

Tisková služba AOS

Our 100th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

K·H Auto Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř. (hned vedle berwynské pošty) její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a **JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Výročí smrti básníka a publicisty Jana Zahradníčka

Ve čtvrtek 17. ledna by se dožil osmdesátiletý básník, překladatel a publicista katolické orientace Jan Zahradníček. Dlouhá léta v Československu vězněný za údajnou velezradu; zatčen byl v roce 1951 a odsouzen rok poté ke 13 letům vězení, z čehož si odpykal plných devět let, na které byl jeho trest snižen. V květnu 1960 byl na amnestii propuštěn a směl se vrátit do normálního - ovšem v uvozovkách - života; téhož roku v říjnu však zemřel ve věku necelých 56 let. Věznění ho zlomilo tělesně, nikoliv duševně a umělecky. Posmrtně byl - tak to tehdy bývalo - rehabilitován a v listopadu 1969 vyznamenán cenou Československého svazu spisovatelů. Bibliografie jeho díla, která vznikala za velice pohnutých okolností i soupisem kritických ohlasů na ně, sama o sobě svědčí o tragickém dramatu potlačování české kultury v období tzv. budování socialismu.

(převzato z Amerických Listů)

Antonín Kratochvíl

JAN ZAHRADNÍČEK A MIKULÁŠ LOBKOWICZ

V Monschela Pallais v Mnichově se konala významná tisková konference, na níž byla představena kniha *Der Häftling Gottes* (Vězeň Páně). Konferenci uspořádalo významné würzburšské nakladatelství Johanna Wilhelma Naumanna. *Der Häftling Gottes* je kniha o Janu Zahradníčkovi s bohatými

ukázkami z básnické tvorby tohoto největšího moderního českého spirituálního lyrika. Esej o Janu Zahradníčkovi napsal, jeho básně přeložil a doprovodil obsáhlým vysvětlujícím aparátém prof. Mikuláš Lobkowicz, bývalý prezident mnichovské Ludvíko-Maximiliánovy univerzity a dnes rektor katolické univerzity v Německu v Eichstättu.

Tisková konference měla velký ohlas v tisku a rozhlase a Lobkowiczova kniha s překlady ze Zahradníčka si to plně zasloužila. Je po stránce literární, jazykové, překladatelské a grafické vynikající. Knize byla věnována i z toho důvodu velká pozornost, neboť byla vydána u příležitosti 88. Katolického sjezdu v Mnichově, který ovšem jen z malé části byl věnován pronásledované církvi. Obal knihy je působivě vytvořený z gotického písma - celou grafickou výpravu knihy provedl prof. Alfred Linz z Norimberku, a germanista z Tübingenu prof. dr. Ernest Zinn provedl vědeckou redakci knihy.

Než se budeme věnovat samotné knize „Vězeň Páně“, nejprve pár slov o Janu Zahradníčkovi. Narodil se 17. ledna 1905 v Mastníku u Třebíče. Vystudoval filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, kde byl žákem F. X. Šaldy a Tilleho. Pak se věnoval literatuře a pracoval jako lektor v několika nakladatelstvích a redigoval v Brně kulturní časopis *Akord*. Jeho vstup do literatury přivítal jak Arne Novák tak i F. X. Šalda. Prvotina „Pokušení smrti“ vyšla v r. 1930, pak v rychlém sledu následovaly sbírky „Návrat“ 1931 a „Jeřáby“

1933 - tato sbírka patří k vrcholným Zahradníčkovým dílům. V r. 1940 vycházejí „Korouhve“, které se staly posilou národního vědomění za Protektorátu. Byly to mezi jiným modlitby k českým světcům v předtuše protektorátní Kalvarie, jak napsal jednou kardinál Beran. Po válce vydává krátce po sobě sbírky „Svatý Václav“ (1946), „Stará země“ (1946) a před svým zatčením vrcholnou sbírku „La Salletta“ (1947). Byla to polyfonická skladba, prochnutá moderní mystikou a viditelně blíží se tragedie, která vyvrcholila v době stalinského teroru Zahradníčkovým uvězněním v r. 1951 a odsouzením v r. 1952 na 13 let těžkého žaláře. V r. 1960 krátce po propuštění z komunistického koncentračního tábora Jan Zahradníček umírá.

Lobkowiczova kniha se štěpí do pěti částí. První tvoří Lobkowiczův esej o Janu Zahradníčkovi, o jeho životě a díle, druhá část nazvaná *Theatrum Mundi et Dei* zachycuje verše z let 1945 až 1950. Chtěl bych zdůraznit, že Lobkowicz Zahradníčka do němčiny nepřekládal, nýbrž doslova přebásnil, což je vidět v další části nazvané „Znamení moci“ - poemou kterou vyvrcholilo celé básnické dílo Jana Zahradníčka napsané ve vězení, mnohdy jen na klozetový papír. Mnohé verše recitoval tak často nazpaměť, když neměl papír, aby si je uchoval v paměti. Recitoval je hlasitě, že si je zapamatovali i spoluvězni, takže máme několik variací, ovšem lišících se jen nepodstatně a dr. Bedřichem Fučíkem upravených do pravděpodobně původní polohy. Při

tiskové konferenci Lobkowicz zdůraznil, že název „Znamení moci“ se různě vykládá, pro něho „Znamení moci“ bylo u Zahradníčka znamením Boha v hroutící se realitě světa. Třetí část knihy tvoří básně, které Lobkowicz přeložil ze samizdatů a vybral ze Zahradníčkovy pozůstalosti. Třetí díl má název „Ve vězení“. Závěr tvoří literárně kritické a historické poznámky a aparát. Lobkowicz na tiskové konferenci rozebral podrobněji vcelku opomíjený aspekt, totiž tvůrčí symbiozu Rainera Maria Rilkeho a Jana Zahradníčka a velmi subjektivně vyprávěl, co ho přivedlo k překladu Zahradníčka a co znamenaly pro něho Zahradníčkovy verše: bylo to znovusetkání s vlastní, s její zbožností a její tradicí, která znovu prožívá v Československu svou renezanci, převážně v duchu Zahradníčkovské františkánské spirituality. Báseň „Znamení moci“ je podle Lobkowicze nejen velkým básnickým, ale i historickým dokumentem.

Na závěr ještě pár slov o vydávání Jana Zahradníčka v cizině. V čele vydávání Zahradníčka byla Křesťanská akademie v Římě. Již v r. 1961 vydala výbor Pavla Želivana nazvaný: „Výbor z básní Jana Zahradníčka“. V r. 1968 rovněž Želivanovou zásluhou a s jeho doslovem vychází kniha „Rouška Veroničina“ a verše z pozůstalosti. V listopadu 1980 vychází v Melbourne téměř bibliofilský překlad ze Zahradníčkových veršů, pořízený Josefem Horným a jezuitou P. Tomem Burkem pod názvem „The Sing of Power“. Kniha vychází v kůži s barevnými ilustracemi Petra

Herela. Zde je vzácná syntéza básníka a malíře. Po stránce grafické je to dílo, které zůstane v exilu osamělé. V r. 1981 pak vydává Josef Škvorecký ve svém torontském nakladatelství „68 Publishers“ sbírku z vězení „Dům strach“. Nová Lobkowiczova kniha doplňuje pro německou jazykovou oblast profil jednoho z největších českých básníků XX. století, politického vězně Jana Zahradníčka.

Zahradníčkovu dílo se nikomu nepodaří vygumovat z české literatury, i když o to byly pokusy na obou stranách ostnatých drátů a minových polí.

Pozn. redakce: Vděčně otiskujeme z římského N.Ž. tuto recenzi prof. dr. Ant. Kratochvíla o vydání Lobkowiczova překladu Zahradníčkových básní „Der Häftling Gottes“ v NSR, protože v lednu roku 1985 budeme na básníka Zahradníčka vzpomínat u příležitosti jeho nedožitých 80. narozenin. Pro naše čtenáře z mladší generace i pro čtenáře z generací starokrajanských přidáváme jen ještě jednu tragickou vzpomínku. Když byl básník Zahradníček v komunistickém koncentračním táboře, jeho manželka a děti žili ve velké tísní a nedostatku. Jednou na podzim šli všichni tři do lesa sbírat houby, aby si „obohatili“ svůj chudý jídelní lístek o pochoutku „smaženice“. Jenomže snad byly mezi nasbíranými houbami náhodou také jedovaté a paní Zahradníčková zemřela i s dětmi na otravu.

KČK CENA JANA ZAHRADNÍČKA ZA ČESKOU POEZII UDĚLENA

K uctění nedožitých osmdesátin českého básníka Jana Zahradníčka byla ve výroční den jeho narozenin - 17. ledna 1985 - v Los Angeles poprvé udělena KČK CENA ZA ČESKOU POEZII z literárního fondu, který nese Zahradníčkovu jméno.

Na základě jednání výboru Klubu československé kultury - jehož členové Jiřina Fuchsová, Jiří Karger a Pavel Páv jsou zároveň členy poroty, která o udělení ceny rozhoduje - byla Cena Jana Zahradníčka pro rok 1985 udělena v Anglii žijícímu českému básníkovi

IVANU JELÍNKOVI

/nar. 6.6.1909 v Kyjově/ v ocenění jeho celoživotního básnického díla.

KČK Cena Jana Zahradníčka je dotována obnosem ve výši 1.000,00 US dolarů a

příjemce obdrží diplom navržený Jiřím Kargerem.

Zájemci o literární fond Jana Zahradníčka mohou adresovat své dotazy či příspěvky na: CZECHOSLOVAK CULTURE CLUB - Fond J.Z., P.O.Box 66453, Los Angeles, California, USA 90066. Tisková služba Klubu československé kultury

Životopisná data:

Jelínek, Ivan M.J.

Narozen 6.6. 1909 v Kyjově na Moravě

1932 - Promován doktorem práv 1939-1945 - Dobrovolník čs. zahraniční armády

1947-1956 - Londýn, Kanada, USA

1956-1968 - Návrat do Londýna. Redaktor a žurnalista pro BBC Londýn a RFE Řím

1968 po dnes - žije v Londýně. Jako nezávislý žurnalista spolupracuje s BBC a se střediskem exilového PEN Clubu tamtéž.

Básnické sbírky:

PERLETĚ. Brno 1933

NEDĚLNÍ PROCHÁZKA. Praha 1936

KUDY. Praha 1938

BÁSNĚ 1939-43. Londýn 1943

KUDY, dopl. vydání, Praha 1946

BÁSNĚ 1938-45, Praha 1946

ULICE BŘEMEN, Vídeň 1956

SKUTEČNA, Mnichov 1963

V SOBĚ LETOHRAD, Řím 1965

SOCHY - SEDM ČÁSTEK, USA 1970

ÓDY, Řím 1972

POSEL, Řím 1975

KOLOVÁ STAVBA, Řím 1980

AKROPOLIS, Mnichov 1982

SLOVOZPĚV, Řím 1984

Z ohlasů kritiky...

...Jelínkova lyrika, ač vyvěrá ze složitého nitra, dospívá k linii bezmála monumentální...

A.M. Pišit, 1939

...Je to mistr slova, které si tříbil v mnohých překladech. Bohatost jeho básnické obrazotvornosti je taková, že v ní lehce zabloudíte jako v obrazárně přeplněné abstraktním uměním. A přesto zní jeho slovo hypnoticky - zní lahodně a hudebně i když si básník musel narychlo vytvořit nové slovo nebo příříznout běžné slovo do té mosaiky, či když musel obrátit slovo na ruby, aby z něj dostal ven hledané semeno symboliky. Hudebnost je pro Jelínka právě tak živelná jako obraznost a skladba slovesná, - proto je také Jelínek básníkem z boží milosti a víc - není jen básníkem - on JE poesie - jak se to říká o Dantovi...

Vladimír Vaněk, 1966

...Na struně napjaté mezi maximálním solipsismem v sebeusebrané poezii a nejvypjatějším a nejčistším fiat mihi

rojas Jelínkovy poezie. Nespočet českých básníků se snažilo přiblížit se skrze zemi nebi. Jelínek nebem dobývá zem, a dobývá tak, že ji jeho čtenář před sebou vidí jak ji ještě nikdy neviděl: nahou a svatou a pozemskou jak ji Bůh daroval Adamovi předtím, než Adam zhrěšil...

Jiřina Fuchsová, 1980

...Jestliže pro symbolisty a později i pro surrealisty básník nesnil, ale byl sněn, pro Jelínka básník ani nesní, ani není sněn, ale jedná. Silou slov, která, jak čteme v básni Pokrevenci, „Skutečen kořeny vpouštějí do nebes z ničeho nic, z podzemí plápol jazyků sem vhnánjí“, silou slov může z nebytí proniknout do bytí, nebo, jak to vyjadřuje Jelínek, z nicoty dobrat se do něčoty...

Karel Brušák, 1981

Dominik Pecka:

Josef Florian

*Nedbá, že v temnotách nad světem
houká své,
a také necouvne,
když v jeho jizbu hřímá.
Jak vladař žezlo své, tak mocné
slovo třímá,
vždyť dano nebylo mu kromě slova
víc.
Fram. Lazický*

Když zemřel Josef Florian, věnovaly revue Akord a Rád jeho památce celá čísla, do nichž přispěla řada básníků, umělců, učenců, kritiků a publicistů, hlásících se k duchovnímu odkazu Staré Říše. Tak se dostalo vnějšího potvrzení dřívějšímu obecně rozšířenému mínění, že vše, co hodnotného vytvořili čeští katolíci na poli literatury, má kořen v osobnosti a díle Josefa Floriana.

Josef Florian, rodem ze Staré Říše na Moravě, prožil své mládí v ovzduší českého liberalismu z konce století. Vědecké pověry XIV. věku, materialismus ve vědách přírodních, pozitivismus ve filozofii atomismu ve všech oborech kultury, utvářely ducha takzvaného realismu a projevovaly se mezi polovzdělanci hlavně prázdňnými řečmi o pokroku, lidství, osvětě, husitství, pobélorhorství a klerikalismu. Do určité míry podlehlí nákaze doby i katolíci a uchylovali se

buď do konfesního ghetta, nebo k zápolení hospodářskému a politickému a usilovali o to, aby smířili církev s duchem času.

Josef Florian stojí na rozmezí 19. a 20. století jako sedmadvacetiletý profesor přírodopisu na střední škole. Počíná občanskou dráhu nabízející vše, po čem kdy toužila lidská prostřednost: zajištěnou existencí státního úředníka pod penzí. Ale jeho duch se cítí spoutáván mechanismem školského aparátu a zamlžován mátohami myšlenkových polovícátostí. Po dlouhých letech nejistot přichází však rozhodující chvíle: dostává se mu do ruky číslo francouzského časopisu La Plume s článkem Leona Bloy. Ze sloupce natiského na nevalném papíře mluví k němu neznámý autor: „Do ráje se nevstupuje ani večera, ani zítra, nýbrž dnes.“ Večera ne, neb co promeškáno v minulosti, nelze dohonit. Zítra také ne, neboť zítra znamená odklad. Kdo odkládá, nejedná. A kdo nejedná, je zbabělec. Do ráje se vchází dnes. Ještě dnes bez odkladu, bez smlouvání, bez výhrad. Poznej, na čem máš pracovat. Chop se díla, které je ti nejbližší, a další úkol se ti již ukáže.

Taková asi byla úvaha mladého muže. Vzdává se své profesury, opouští vše, co ho váže ke světu škol, osvěty a civilizace. Loučí se s Náchodem, svým dosavadním působištěm. Tajemnou shodou slovní stává se mu Náchod skutečným

náchodem, to jest nástupem pravé cesty životní. A ten náhod je zároveň návratem. Josef Florian se vrací do rodné Staré Říše, do prosté chalupy pokryté šindelem, kde v době dětství „svítávalo bílé světlo, sníl se též tak típytil a nebe zářilo nejpjnější modří. Odpoledne se stíny roztáhly po sněhu; vše mlčí v nedělním tichu a celé boží klidné odpoledne spočívá nad městečkem. Slavné neděle nás děti! Seděli jsme kolem stolu. Po bělostných zdích nad umytou podlahou přešly někam stíny těch, kdož šli před okny. A otec ukazoval nám v kalendářích obrázky, cudně skrýváje takové, jako ten Martinic /nebo Slavata/ s chotí vedle sebe v důvěrné oddanosti, s bílými, vysokými varhánkovými límeči...“

Vrací se tam, kde jeho duše prožívala nejkrásnější okouzlení: „Znáte kouzlo předoucí přeslice, zpěv zajatých větrů ze lněných modrých modří rozlitéch pod slunečným a větrným nebem /odlesk blankytných nebes usnul na těchto jezerech/. Přadleny mladé i staré ze svých přízi obdaří nevěsty, až budou odcházeti dům od domu...“ Vrací se domů, ale ne aby snil a vzpomínal, nýbrž aby pracoval a bojoval. Právě z domova podniká první nápor proti duchu času, který se vysmívá jakémukoli pokusu oslavit Boha. Roku 1903 začíná bez peněz: jeho „provizovací“ kapitálem je 40K, vydělaných rukou bratra tesaře. Dává do sazby první knihy Leona Bloy: „Exegese obecných rčení“, „Zoufalec“, „Nevděčný zehrák“. Tak a ne jinak může být založeno dílo, jemuž se později dostává přívlastku Díla dobrého. León Bloy jako původní a ústřední nerv podněcuje všechno to úsilí a prostupuje celou tu vyrostlou stavbu od počátku.

Ale není naděje, že by se knihy dotikly brzy; proto se mají přátelům dodávat po arších. Průvodem k nim jsou přidávány Florianovy „Listy a Exegese“. Dvě drobnější práce vycházejí

celé: „Brelan vyobcovaných“ a „Syn Ludvíka XVI“, za účasti Jakuba Demla. Počet výtisků 444 a ještě méně. Podnik je nazván Studium. Vycházejí v něm jen sborníky drobných prací a překlady: Reymontova „Poutí na Jasnou Góru“, Maeterlinckův „Poklad pokrokových“, Langův „Jacopone da Toldi“, Delacourova „Církev zítřka“, Demolderova „Smrt v kolébkách“, Demlovy „Homilie“. Již ty první pokusy, prodírající se na světlo, znamenají naprostý rozehod s běžnou šablonou tiskárenskou. Volba typů, linek a vinět prozrazuje inspiraci středověkých rukopisných kodexů, inkunábulí a primitivních dřevorytů.

Všechny pozdější publikace Florianovy tisknou officiny venkovské: Kryl a Scott v Novém Jičíně, Obzina ve Vyškově, Trnka v Třebíči. Florian je učí tisknout čistě a přesně a z jeho expedice vycházejí průkopnická veledíla zkusů a elegance, jež uvádějí bibliofily v nadšení. Avšak co v jiných by se ocenilo jako zásluha nebo bylo nástrojem obchodního úspěchu, jemu je samozřejmou povinností. Úprava knihy jest mu, jak přirozeno, věcí ne nevýznamnou, ale přece jen druhotnou. Význam jeho díla vydavatelského tkví v hodnotě vnitřní.

Bibliofilii jako takovou má vždy v opovržení: „Pro mne vnitřní všechny takové... filie označují toliko zajímavé psychické stavy sentimentalistů, jež jejich zášť strhují, unašejíce se v extasi, do níž se noří jako do teplé lázně...“

Jest jakási ušlechtilost dobrých dětí v těchto stavech a budiž jim toho dopřáno. Ale i v řádu citovém třeba dbáti spravedlnosti a hodnocení. Všichni ti... filiové ocitají se v jakémisi stavu oslnění, v němž myšlení se jim zarazí. Jest to stav dětí, na něž podobně působí zděšení. Stalo se v blízké vsi, že dítě, sedící pod lipami, vypustilo dušičku, když z otevřených vrat protějščího domu

vyběhlo rozdováděné tele. Tot stav ducha bibliofilů. Ztrácejí moudrost, nabývá vlády emoce. Myslicí částka duše přechá a kniha, nástroj Studia, stává se předmětem zbožštění, jakýmsi pohledem do slunce, a místo lepšího vidění při „lepším osvětlení“ čívy zrakové prudce napadeny vypovídají službu a blíží se slepota...“ /Ruměje, v září 1928, 12/.

Josef Florian je především muž usilující o poznání. Teprve z vnitřního přebytku duchovního bohatství vychází kniha. Nevydává se, aby se vydávalo. A tak vydavatelská činnost je nepochybně jen částí jeho životního úkolu. Odtud i pohrdání obchodní formou: kniha je spíše darem přátelům než kupecký artikl; kniha je hodnota a nikoli konjunkturální počin. Neposílá knihy ani redakcím, ani knihovnám; nevydává ani pro knihomily, ani pro knihomoly.

Vlastní životní cíl vidí Josef Florian ve studiu, obsahujícím téměř všechny vědní obory. Tento široký okruh zájmů se zřejmě odráží i v ediční činnosti. Svou pansofií vidí Florian jako symbolickou stavbu nebo horu o třech patrech: dole Věda obírající se dílem Stvoření, uprostřed Umění jakožto typický projev člověka - bytosti duchovně smyslové a nahoře Teologie, jejímž předmětem je řád milosti, projevující se liturgií, svátostmi a božskými cnostmi - vírou, nadějí a láskou.

Základem Studia jest vlastní knihovna, na níž nelituje nákladu. Obsah a rozsah Studia lze ovšem měřit jen podle díla překladatelského a vydavatelského, jež není nějakou věcí o sobě, nýbrž právě jen plodem Studia. Díla světců se střídají s knihami teologů, básníků, filozofů a vědců. Vycházejí díla svatého Jeronýma, svatého Viktora, svaté Alžběty Šnavské, svaté Mechtildy Magdeburské, svaté Kateřiny Sienské, svaté Terezie Ježíšovy, svatého Vincence Ferrarského, svatého Ludvíka Grignonona z Montfortu nebo Kateřiny Emmerichové, nejdůležitější spisy o La Salletě, encykliky a motu propria papežů. Uvádějí se k nám - kromě Bloye - Hello, d' Aureville, Saint-Bonnet, Yeats, Chesterton, Guardini, Synge, Delaporte, Courberive, Jousse, Balmes, Bernanos, Psellos. Česká literatura je zastoupena Štítným, Briedelem, Bílovským, přetisky z Erbena, Kuldy, Kosmáka, Zeyera a menšími pracemi Demlovými, Durychovými, Odvalivovými, Reynkovými, Miklíkovými a Schulzovými.

Vycházejí periodické svazky Nova et Vetera, později Kursy a

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ - kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST - návštěvy příbuzných a známých z Československa i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA ☎ (312) 524-2244

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DJTMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

**BOLESTNÁ VZPOMÍNKA
1982 — 1985**

21. února tomu budou 3 roky, kdy tragicky zahynuli naši drazí přátelé

JANKO a TONIČKA PÁLKOVÍ

Moc vzpomínáme ...

Baltayoví a Hlavatí z Denveru

Archy. Florian tu vytváří svérázný typ revuální, řídně se zásadou, aby každý člověk a každá stat', a vůbec sebemenší příspěvek byl tištěn zcela samostatně, aby bylo možno jej vyjmout a zařadit podle obsahu k jiným příspěvkům téhož druhu.

V době, kdy obecným vyznáním české filozofie je pozitivismus, přináší Florian doklady a ukázky jiného myšlení a jiného chápání světa. Již dávno před první světovou válkou tuší zhroutení tzv. vědeckého názoru na svět. A jako předpovídá zánik pavědy, tak cení pravou vědu a zasazuje pravé vědecké poznání do celkovosti lidského vědění, neboť ví, že bída a úpadek vědy je ve specializaci a vyřazování jednotlivých úseků poznání z úhrnu vědy. A zatímco na vysokých školách se ještě přednáší biologický mechanismus, překládá Josef Florian Jacoba von Uexkuella, původce nového názoru na celek přírody a razitele pojmu „osvětí“ /Umwelt/ živých bytostí. Překládá i významného psychologa syntézy G. Dwelshauverse a největšího moderního metafyzika Maurice Blondela. Bez odborných referátů má její jeho překlady Joinvilla, Psella, svatého Viktora a svatého Cyrila. Těmito překlady zdůrazňuje Florian věci, jichž si oficiální věda nehledí. Více než takzvané historické objektivisty cení živelné straníky; více než Denis nebo Krofta jsou mu zřídlem historie staří naivní a líbezní kronikáři Fulcher de Chartres, Hájek a Beckovský. Hybné síly dějin vidí v životě světů, který je odleskem vesmírového řádu a v němž každá osoba má své přesné místo. V tom kruhu stojí na svém stanovišti Kryštof Kolumbus i Napoleon, svatá Jeanne d'Arc i svatá Terezie Ježišova, velké postavy duchovního života, jimž věnuje svůj obdiv a lásku.

Ve snaze obsáhnout všechny obory vědní a vytvořit syntézu pravého poznání, je Florian veden vědomým odporem proti „lidem školovým, hledajícím ve všem zamodřaniny, uzly a koničky, na nichž by bylo možno před škamkami rajtovat, pořádku reformujícím, zrušujícím dnes, co včera zavedli“. Jeho metoda je dána myšlenkou Carlylovou, kterou častěji cituje: „Univerzita, která by chtěla úplně vytěžit tu novou skuteč-

nost, již je tisk, aby stála na jasném základě pro náš věk, jako kdysi pařížská, pro století třinácté, takové posud není. Přemýšlíme-li o tom, poznáme, že všechno, co může pro nás učiniti univerzita nebo některá z nejvyšších škol, je v podstatě stále totéž, čeho nám poskytla první škola, do které jsme chodili: učí nás čísti. Učíme se čísti v různých jazycích a v rozličných vědách. Učíme se abecedě a slabikování všelijakých knih. Ale místem, kam si chodíme pro vědomosti teoretické, jsou knihy samy. Záleží na tom, co čteme, když všelijací profesori pro nás učinili, co nejlepšího dovedli. Pravou univerzitou dneška je sbírka knih.

Knihy je pro něj nositelkou a dárkyní poznání, dům bez knihy je pro něj předhistorickou jeskyní. Škola, jak ji znetvořil moderní specializovaný duch, postarádající jednoty a obecnosti, je zrůdou studia. Jako nůž se hodí k nejrůznějším účelům, kdežto patentní řezátko jen k ořezávání tužek a k ničemu jinému, tak studium sleduje vzdělání celého člověka, nikoli jen člověka jako specializované jednotky společenské. Moderní škola znamená konec důvěrnosti a spontaneity a nepomohou jí všelijaké mechanismy na odvažování nadání, špice na omakávání a třídění zálib a uměle lžné talenty. Státní uniforma připouští uplatnění všech možných poloměru a polovlivů ve školních síních a poněvadž žádný z nich nemůže působit důsledně, je vzdělání takto poskytnuté horší než žádné, poněvadž udušuje, co by se samo přece snad rozvinulo.

Ač působnost Florianova je dána studiem a vydáváním knih, nelze ho nazývat spisovatelem a on sám se spisovatelem necítí. Z archů přikládáných k prvním publikacím měla být složena jeho jediná kniha – „Z odbytých audiencí udílených v Postních dnech před Květnou nedělí inteligenci kolem Hladova.“ Kniha zůstává zlomkem o šesti stranách úvodu a dvou hlavách na šestadvaceti stranách. Již tento zlomek ukazuje osobitě,

mohutné a patetické schopnosti výrazové, bystrost postřehu a přesnost odstínu. Již sama skutečnost, že dílo nedokončil, naznačuje, že od počátku viděl svůj cíl jinde: „Samí spisovatelé neumíme,“ píše pánům překladatelům, nakladatelům a knihkupecům, veřejným, jakož i všem soukromým podnikatelům v oboru prací duchovních – „a jelikož naše původní literatura je na skladech a v rukou jiných podnikatelů, s jejichž kapitály my marně bychom se pokoušeli závoditi, věnujeme pozornost, jak z dosavadní naší práce patrno, Studiu a tím překládání dobrých děl z cizích jazyků.“

Své poznámky ke Kursům a Archům nazývá „spisováním bezděčným“. – „Spisovatel je povinnen udržovat čtenáře i zevnějškem, formou, a to lepou formou, jeho myšlenkové pásmo musí býti tkáno v jedno jako koberec, viditelně. U nás tkaní děje se na stavech neviditelných principů, kdo tedy o to se zajímá, i pásmo objeví. Život nám přináší pestré kousky, projde nám rukama mnoho vzorků všelijakých látek, sesbíraná všehočut', nu a tak to stloukáme za sucha, sešíváme bez floků, bez popu, jen dratvemi.“

Nejslavnějším oborem Florianovým je objevování hodnot. Jako „vir catholicus“, muž obecný a univerzální, má kladný poměr ke všem hodnotám. Nic mu není cizí, protože všechno směřuje a ukazuje k Bohu. Proto zaujímá v jeho duchovním životě nemalé místo umění. Jedním z kritérií jeho metody je shoda poznání rozumového s vnímáním uměleckým. Umění a studium

se doplňují, „jedno potřebuje druhé, ale v nejzazších mezích. Studium jest více práce, a to mnišská, pokorná, dostředivá, kdežto Umění je ozvinití zářící stránky ducha ku podobenství ranního větru, jenž padá v les a praví: Spust' své hovory, vztyč listnaté své všecky prapory! / Longfellow/.

Zvláště vytríbený je Florianův smysl pro poezii, která je mu živoucí vzpomínkou pohádkového dětství a naplňuje jeho srdce radostnou svěžestí. To proto, že je svou podstatou básníkem, ač verše nepíše. Ale nejhezčí jsou právě básně, které byly prožity, byť nebyly napsány. A poněvadž cítí básnický, má intuitivní postřeh pro hodnoty básnické. Intuice by se mohla zdát vratkou základnou úsudku o uměleckém díle. Svě soudy neuvádí Florian podrobnými rozborů, podává jen výsledný verdikt; avšak jeho intuice je osvědčena zkušeností. Kdo si se ho táže, jak může vědět, které dílo je dobré nebo špatné. Odpovídá: „Asi tak jako pan Hezina z Humpolce: zkoušel jsem ho jednou v rozeznávání látek a předložil jsem mu několik druhů, jejichž cenu jsem znal; pouhým hmatem určil ceny tak blízce, že jsem se podivil.“

Ke svým Kursům a Archům přidává orientační listky s kritikami nových knih. Někdy jsou to pouhé seznamy knih špatných a tudíž „vyklizených“. Na obsahu těch orientačních listků si nikterak nezakládá, neboť si nemíní hrát na kritika. Nevytváří žádné kritické nauky, není zastáncem žádné kritické

školy, aniž užívá té nebo oně kritické frazeologie. Svě poznámky o knihách pokládá jen za „zápisky, jaké dělají obchodníci do svých ukoptěných notesů; ti to arci tají, tam nikomu nedávají nahlédnout. My to uveřejňujeme ze zdvořilosti k obecenstvu, aby vidělo do rukou, že nefikslujeme, ale jak jsme koupili, tak prodáváme.“ Kritika takto pojatá není pouhou hrou ozdobnými slovy, nýbrž úsilím nazvat věci pravými jmény, uchopit vlastní podstatu nebo bezpodstatnost předmětu v jadrné zkratce důvodového řízení – a také není úkolovým zaměstnáním, nýbrž spíše dramatickým dějem a životní funkcí.

Jako posuzovatel literárního díla se nedá ničím obloudit a nehledí na osobu lidskou. Pouhá okolnost, že dílo má námět náboženský, ho ještě nezískává, jak ukazuje úsudek o Karáskovi: tím, že přišel legendu o ctihodné Elektě, se nestáváš hagiografem; je vidět, že nemáš křídla a mácháš čímisi do větru, jako bys létal; činíš více, než můžeš, a proto zahyneš. V díle Jana Vrby se mu zjevuje celá nicota toho, co kdo od koho přejímá. Vrba vzal všechno a nedostal nic. V díle St. K. Neumanna vidí smutný polotovár tendenci poezie a výboj na půl cesty. Dílo F. X. Šaldy většinou „vyklizuje“ a nepojímá je do Studia, poněvadž Šalda má šedý zákal k věcem ryze křesťanským. František Goetz je pro něj jenom žvanivý kritik - relativista, kterého při vážení nepoutá rozhodčího ručička, ale komíhání lesklých mosazných misek.

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11 nocí prvotřídní ubytování, 11 večeří, moderní motorcoach, prohlídka Phoenix, Tucson, Grand Canyon a jiných zajímavých míst.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky: 852-2230

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

T.B.Hlubuček:

„Založení Czech Fine Arts v Cedar Rapids“

V letech třicátých - kdy česká matiční škola v Cedar Rapids byla v plném rozkvětu - došlo k založení „Czech Fine Arts“, klubu k podpoře a šíření české hudby a umění. Kolem dvaceti graduantů třetí třídy požádalo svého učitele T.B.Hlubučka zda by byl ochoten v učebním programu pokračovat i mimo školu. Ovšem, že byl ochoten a společně s krajankou paní Emmou Hervertovou, která dala k dispozici svůj útulný domov, byl založen „Středeční studentský kroužek“. A právě z tohoto kroužku se zrodil „Czech Fine Arts“ s pozoruhodným a po letech velmi obsažným programem vykonaného díla. Kromě pořádání koncertu, založili také smíšený pěvecký sbor, řízený, dnes již zesnulou paní Helenou Kačena-Stárkovou. Jedním z nejvýznamnějších podniků byla výpravná „Vánoční kantáta“ předvedená ve Westminster presbyterním kostele za velké účasti posluchačů. Ke klubu se přihlašovali ženy i muži všech povolání. Klub přežil dobré i zlé časy a dnes - po tolika letech - je součástí „Czech Heritage Foundation“ na 16. aveně jihozápadní, kde je také České museum. Zde se prokázalo jak důležitou roli hrála česká škola v kulturním životě krajanů v Cedar Rapids, Iowa.

Pozvání pro návštěvníky z Československa

Nová nařízení vlády ČSSR podle nichž jediné mohou být schváleny žádosti čs. občanů k návštěvě příbuzných na Západě jsou takového neobvyklého druhu, že vyvolávají pochopitelné rozhořčení doma i v cizině. Zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy /28.1. - 1.2.85/ se účastnil na oficiální pozvání jako pozorovatel Edmund Řehák, vedoucí evropské kanceláře Shromáždění evropských podmaněných národů /ACEN/. Při této příležitosti odevzdal Komisi pro styky s evropskými nečlenskými zeměmi a Právní subkomisi pro lidská práva text nových nařízení k posouzení do jaké míry jsou vůbec srovnatelná s dosud platnou Helsinskou dohodou o volném pohybu osob.

ACEN, Paříž

JAN MORÁVEK • LIDÉ OD VODY

Dobrák

Inženýr Potužník byl jenom příležitostný rybář. Chytával ryby jen o dovolené a někdy navečer, když si chtěl u vody odpočnout, když hledal samotu. Sedával proto pod libeňskou alejí skoro sám, mezi dvěma olšinkami, před tůňkou s tichou vodou, kterou každý rybář míjel, poněvadž v to místo neměl mnoho důvěry. Inženýr tu také chytal jenom malé plotičky a nejvýše nějakého cejka nebo línka. Jemu to však nevadilo, nebyl lačný kořisti, spíše klidu a trochu přírodní krásy. Odpočíval tu, ačkoli nebyl ještě starý člověk. Únava a zádumčivost mu ležely v pozloutlé tváři kancelářského člověka. Trochu jsem se s ním seznámil a poznal jsem, že je veliký dobrák, že však ho také něco tlačí. Nu co - pomyslel jsem si, každý máme nějaké zrno pisku v botě a konečně snad už je takové smutné letory.

Někdy za ním přišla hezká paní s dvěma chlapci kolem deseti let, nezdržela se však u něho. Bylo v ní příliš nějakého neklidu a odměřenosti, na mužovu rybařinu hleděla s ironickým posměchem. Bylo zřejmo, že v manželství vede ona. Nu - inženýrovi to snad nevadilo, převaha její osobní energie mu podle jeho řeči byla docela milá. Všecko bylo u nich v pořádku, ale přece!

Jednou měl pan inženýr štěstí. Sotva přišel k vodě, zasekl dvoukilového kapříka. Pomohl jsem mu jej podebrat a těšil jsem se z jeho nečekáného úlovku. Pan inženýr po počáteční radosti propadl najednou starosti. Nemluvil, přehazoval neklidné pruty, posedával - zkrátka nebyl to on, tichý, trpělivý rybář, který sni nad kouzelnou hladinou vody.

„Co s ním udělám?“ otázal se několikrát, potěškáváje ve vezírku rybu.

„Co byste s ním dělal?“ směju se, nechápaje ho. „Hodíte kapra furiantsky na stůl v kuchyni a než se nadějete, stanete se hrdinou baráku.“

Usmíval se rozpačitě a konečně se rozhodl:

„Ne... já ho doučím mamince. Ona ryby hrozně ráda a udělám jí velkou radost...“

„To bude opravdu pěkně!“ schvalují jeho rozhodnutí.

„Jenže...“ drbe se inženýr po hlavě, „žena o tom nesmí vědět. Ne, že by byla lakomá, ne, ale nemají se s matkou zrovna rády. Víte, jak to mezi tchýní a snachou obyčejně bývá... Nic vážného, čistě ženské, malicherné věci, které kazí jen poměr a náladu... Nesmíte proto, kdyby sem paní zase přišla, na mne prozradit, že jsem chytil kapra.“

Chudák, sotva se rozpakv vyzpovídá! Porozuměl jsem. Mávl jsem lhostejně rukou, jako že věci nepřikládám žádné váhy, a pan inženýr byl spokojen. Neváhal už, sbalil caik a pelášil s kapříkem někam nahoru do Libně. Myslím si: dobrák a sla-

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučení sklenář u dědy a otce v Československu

hoch - ale co, je to tak časté v manželství, že na tom není nic zvláštního...

Druhého dne inženýr Potužník nadšeně vyprávěl, jakou radost způsobil staré matce, když se u ní najednou objevil s takovou pěknou rybou. Synovskou lásku však brzy vystřídal strach z představy, že by se žena dověděla o jeho tajném dobrém skutku. Počínal si jako školáček, který má na svědomí nepěkný hříšek a bojí se trestu. Sledoval jsem jeho nejistotu se zájmem několik dní a divil jsem se, jak se může muž pro takový dobrý čin bát své ženy. Každý den zaváděl na věc řeč a prozrazoval své obavy. Bylo mi ho líto, ale měl jsem na něho už dopal. Konečně jsem ho skoro okřikl:

„Ale, pane inženýre! Ta malíčkost se rozrostla ve vaší hlavě do strašných rozměrů, děláte, jako byste odnes kapra nějaké přítelkyni a ne matce! Z toho přece nebude rozvod!“

„To jistě ne, ale pořádná bouřka. Vy asi neznáte ženské...!“ vzdychl.

Jeho „ženské“ jsem tedy neznal, ale jistě to nebylo tak zlé, jak naznačoval. Nebylo mu pomoci. Několik dní odpykával si trest za svou nemožnost. Přál jsem mu ho. Ale ještě více jsem mu přál, když se konečně na něj opět usmálo štěstí a on chytil kilového cejka. Krásný úlovek snal z něho tíhu tajného skutku a utrpení. Nyní mohl zase podarovat ženu. Rychle balil caik a pospíchal domů.

„Pane inženýre!“ popíchnu ho. „Šlo-li jen o to, mohl jste si koupit rybu tamhle na druhé straně u Frolíka a přinést ji domů - co na tom, že jste ji nechytil vy! Byl byste si ušetřil týden neklidu a výčitek!“

„Kdepak, co vás napadalo! To by nebylo poctivé, tak já podvádět neumím!“ odporoval.

Chtěl jsem ho ještě dloubnout, že by to bylo chlapštější a v jeho situaci nejpraktičtější, ale co budu trápit takového neskonaleho dobráka, že ano? Takového člověka musíte mít jen a jen rádi.

Eduard Ingriš osmdesátníkem

Eduard Ingriš se narodil v Praze dne 11. února 1905 s celou řadou talentů které pak ve svém životě uplatňoval s velkým úspěchem. Byl skladatelem operet a symfonií i populárních písniček, dirigentem orchestru, filmař a navíc dobrodružný moreplavec na voru „Kantutá“ z Peru napříč Pacifikem na ostrovy Polynésie. Svou dobrodružnou plavbu, která trvala 4 měsíce zfilmoval na barevný film. Popis jeho cesty přinesly největší časopisy ve světě. Hudba však zůstává jeho láskou po celý život. Když uslyšíte známou píseň „Niagara“, to je Eduard Ingriš. Když uslyšíte známou polku „Škoda lásky“, kterou složil Jaro Vejvoda, její orchestraci upravil Eduard Ingriš. To je tedy náš Eduard.

Po reálném gymnasiu vystudoval pražskou konservatoř a ihned se pak pustil do divadelního života. Dirigoval prakticky ve všech pražských divadlech, kde se hrály operety, pro které skládal hudbu. Byl velmi oblíben „lidem obecným“. Jeho opereta „Kouzelné zdreadlo“ se hrála v Praze pět roků, celkem 1600 krát.

Eduard prožil svůj život v Praze až do roku 1947 a pak ho osud zanesl do různých koutů světa. Praha však zůstala jeho věčná láska. V Peru dirigoval orchestr a pak v Hollywoodu spolupracoval na celé řadě hollywoodských filmů, z nichž si

nejvíce váží spolupráce se slavným Ernestem Hemingwayem, když s ním natočil jeho film „Stařec a moře“. Setkal se s mnoha vynikajícími skladateli: Igorem Stravinským, Francem Lehárem, Rudolfem Frimlem, Boh. Jirákem a celou řadou jiných.

Každý emigrant se nestane milionářem, ale Eduardu Ingrišovi postačí, že proslavil jméno českého muzikanta v Americe a může o sobě říci s básníkem Nerudou: „Čím jsem kdy byl, tím jsem byl rád.“

Eduard Ingriš dožívá svůj plodný život v South Lake Tahoe s dobrou a milou ženou Ninou, která je velmi dobrá sopránistka. Nesmíme zapomenout, že Ingrišovi uspořádali pro krajskou střediska celou řadu hudebních programů, promítali jim své filmy, mají hudebně velmi nadaného syna - pianistu Edu, kdykoli bylo třeba a měl příležitost ochotně a rád hrával našemu misionáři Otci J. Popelkovi S.J. na varhany při našich měsíčních českých bohoslužbách. Byly to snad právě jeho mnohé talenty a jeho odvážná dobrodružnost s poznáním krás Boží přírody a mohutnosti oceánů, které jej přivedly k pokornému vyznání Boží existence i jeho všemohoucnosti, a zároveň i k pochopení, že život i všechny naše schopnosti jsou velikým Božím darem, svěřeným nám k službě a obohacení bližních.

Mnogaja ljeta, Eduarde!

Jiří Špánek

prof. František Svejkský:

Jaroslav Seifert – Poet

(Continued from last issue)

Sixty years of activity as a poet constitutes a long career by any standard. Such has been Seifert's career, and the changes that have marked these sixty years have brought about changes in Seifert's work. But there remains a central gesture that marks all of his work, a unifying sense consistently expressed throughout the variety of his poetic devices. It seems to me that we may summarize this gesture, for our purposes today, into two aspects. First, there is the **intimate clinging to the reality of basic human experiences and relationships**, as they are represented by family, women, home, and the homeland. Second, there is Seifert's stress on the radical **autonomy of art**, art as the sphere that realizes simultaneously both the freedom of the human drive toward active life and also the possibility of rediscovering the world and transforming the experienced world by the power of creative evaluation and interpretation.

From the large field of possibilities inherent in poetry, Seifert chose the **I of the lyrical poet**, and in doing so he walked in the path of those who newly re-examine the eternal questions of world and life. But Seifert does not choose to approach those questions in their entirety or in the vastness of their dimensions. Rather, he sees them habitually through detail. And detail is, after all, the medium of human experience. He takes his motifs and themes from the everyday life that surrounds him, from the poor family, the tenement house, the back streets, "where not even a trickle from the street-cleaner's spray can penetrate," as he once said once. And from this center we can follow further the widening concentric circles that surround the young poet "in the world" that has for him two dimensions. There is first of all the world of his homeland with its symbolic center in Prague. The Italian scholar Angelo Maria Ripellino in his *Storia della poesia ceca contemporanea*: called him "cantore di Praga". Then there is the other world, the foreign countries to which he traveled a few times. His presence in these circles does not turn reality into objects of reflective observation or of meditation, but into objects /and sources/ of the most needed human experiences in the world - of love, joy and peace, of happiness and harmony. He is searching intensively for these experiences, and he tries to show others where and how to find them.

These are the media of his poetic concern and inspiration; in this limited sphere he did not build an impos-

ing mosaic of world and life, but rather a sequence of **variations** on selected themes that pass through his larger poetic work. Seifert does not want to do more than "unveil a little bit from the big mystery of poetry," "to add just a few to the millions of verses in the world." - as he said.

The second basic feature of Seifert's approach to poetry is his stress on **poetry as the autonomous sphere of human experience of life**. The goal of poetry is not to serve any ideology or any didactic purpose. It is rather that poetry be one of the forms of life itself, where emotion, sensuous life and imagination, all find space for their entire realization. For Seifert this does not at all mean an escape from reality and its problems; on the contrary: it is seen as the way for the more complete unfolding of man.

This is the way Seifert justifies a poetry that clings to the present, or to the wishes and dreams of the present that prefigure a better future, to the flashes of love and beauty. Such a poetry turns to that which is worthy to be seen and experienced, in the existing world. It turns to what it means to consent to the world, even though pain, crisis and tragedy throw long shadows over that world. One of his early poems bears this telling title: "All beauties of the world" - and under the same title he offers us today his memoirs, reminding us of this motif of eternal search in the world.

Although this type of poetry does not participate directly in pressing problems of the individual and society, Seifert believes in its importance **along with** the other types. One of his notes on this subject may be worth quoting here: It was during the very hard times of World War II, when Hitler's power stifled the life of Seifert's country. It was then that Seifert published many poems that both skilfully hid ist message from the censors, and spoke /in its "sub-text"/ to the feelings of this nation. Most part of them are known from the collections: **Zhasněte světla** /Put Out the Lights; 1938/, **Světelem oděná** /Dressed in Light; 1940/, **Ruka a plamen** /The Hand and the Flame; 1943/, **Kamenný most** /The Stone Bridge; 1944/, **Přilba hlíny** /The Helmet of Clay; 1945/. His friend, poet Halas, with all respect to Seifert's art, speculated once about the type of poetry that the times of war and the German occupation seemed to call for. Halas said, and here I quote: "In this time, poetry should wail like a windstorm in autumn, bark like dogs just freed from the chain and shriek like wild bids." And Seifert alluded to Mozart's opera "The Magic Flute" when he added: "He (Halas) was right. But I could not do it that way. I like Mozart, and I feel like believing that the song of the flute can open the gates of the temple of Wisdom."

This is his credo, and it defines the social function of

his work. To preserve the right to (and the space for) this poetry means to save the freedom of human thought and the very existence of man. Where the artist's freedom is in danger, the balance in the world is lost. And when that loss actually occurred in Czechoslovak culture and public life, he felt his basic human rights denied - and he joined the voice of "his flute", his civic voice of criticism and of action.

He did this significantly in different periods of his life, mainly in 1929; and again in 1956; and again in 1968.

In 1929 he opposed the political pressures coming from the Communist camp in Czechoslovakia - pressures to subordinate art to the needs of practical political and ideological goals. He distanced himself from that camp and never returned to it.

Again, in 1956, he similarly defended poetry and art in Czechoslovakia when the situation became much more serious, because not just art itself was in danger, but artists themselves - along with others - were being sent to jail for political and ideological reasons. He formulated an appeal (using the rhetorical "we") that became the classic cry for freedom of speech and thought, especially in artistic activity. Here are some of his ideas:

Would that we, the writers, were in this moment the real consciousness of our nation! ...believe me, I am afraid that we were not the conscience of the multitude, not even of our-selves.... If somebody keeps the truth back, it may be a tactical maneuver. If the writer keeps the truth back, he is lying.

And, finally, in 1968-69, Seifert took action once again. After the occupation of Czechoslovakia by the Warsaw Pact armies, in a critical time of tension and pressures on those in power, Seifert - despite his illness - decided to accept the presidency of the Czech Writers' Organization knowing that it would mean difficult confrontations. He resisted political pressure from the outside until the organization itself was disbanded by the government.

I am sure that we will hear more about these things in Professor Škvorecký's speech. Here I have only tried to demonstrate how the concept of the autonomy of art is deeply rooted in Seifert's philosophy and ethics. This autonomy does not mean isolation of art or **I' art pour l'artisme**, but rather, it means what Seifert said in 1969 as president of the Czech Writers' Organization:

the writer's testimony concerning the world can be more sensitive than the most accurate and trustworthy statistics

- the testimony that can have, in addition to facts, that high emotionality that possesses a beauty which is itself the most truthful.

(Continued in next issue)

SAINT PROCOPIUS ABBEY

LISLE, IL - Jan. 30, 1985 - Abbot Valentine Skluzacek, O.S.B., and the Benedictine monks of St. Procopius Abbey announced today the schedule of special events commemorating the 100th anniversary of the monastery founding in Chicago.

In making the announcement, Abbot Valentine said, "As we give thanks to God for His blessings in the last century and as we pray for their continuation in the next, we also want to pause in 1985 to examine our origins as Benedictine monks and renew fond acquaintances with the many friends and benefactors of St. Procopius Abbey."

March 2, Founders Day will be celebrated with a Mass of

Thanksgiving at St. Procopius Church, 18th and Allport Streets, Chicago. St. Procopius Church is the site where, on March 2, 1885, Most Rev. Patrick A. Feehan, Archbishop of Chicago, turned over the care of the parish to the Benedictine monks from St. Vincent Archabbey, Latrobe, Pennsylvania. The monastery, which became St. Procopius Abbey in 1894, was located there until moved to Lisle in 1914.

Most Rev. Daniel W. Kucera, O.S.B., Archbishop of Dubuque, a former abbot of St. Procopius Abbey and former president of Illinois Benedictine College, is scheduled as principal celebrant of the March 2 liturgy. Most Rev. Andrew G.

Grutka, retired Bishop of Gary, will preach the homily. Most Rev. Placido Rodriguez, C.M.F., Auxiliary Bishop of Chicago and Episcopal Vicar of Region 3, is scheduled to also represent Joseph Cardinal Bernardin.

Expected to attend the Founders Day liturgy are clergy and religious of the Archdiocese of Chicago and elsewhere in the United States, as well as members of Czech parochial and civic societies. Rev. Terence Fitzmaurice, O.S.B., pastor of St. Procopius Church, serves as chairman of Founders Day.

March 21, the Abbot Primate of the international Benedictine Confederation, Rt. Rev. Victor Dammertz, O.S.B., is scheduled as principal celebrant

of a Mass of Thanksgiving at St. Procopius Abbey Church, 5601 College Road, Lisle, Illinois at 11:00 a.m. Clergy of the Diocese of Joliet, priests alumni of St. Procopius Seminary, bishops of Illinois and representatives of neighboring Benedictine abbeys are expected to attend. Most Rev. Rembert G. Weakland, Archbishop of Milwaukee, is scheduled to preach the homily. Rev. Roman Galiardi, O.S.B., serves as chairman.

June 10, the Abbey monks will celebrate the 15th anniversary of the blessing and dedication of the present Abbey and Church. The liturgy will also open the annual Abbey retreat to be given by Archbishop Kucera. Rev. Ronald Rigovsky, O.S.B., chairs the commemora-

tion.

July 4, a Mass of Thanksgiving will be celebrated for men and women religious of the Diocese of Joliet in the Abbey Church at 11:00 a.m. Rev. Theodore Suchy, O.S.B., is chairman.

July 14, a Mass of Thanksgiving is scheduled for the faculty and staff of Illinois Benedictine College and Benet Academy, as well as the families and friends of the Benedictine monks of the Abbey. Rev. Jacob Hillyer, O.S.B., is chairman.

Both the College and Academy, founded by the Benedictine monks, have been the setting for educating thousands of men and women from throughout the Chicago and DuPage areas, as well as from elsewhere in the United States.

VOICE OF THE NATION

CHICAGO SYMPHONY ORCHESTRA MUSIC STUDENTS TO COMPETE FOR \$24,000 IN SCHOLARSHIPS

Music students throughout Illinois are being invited this week by the Chicago Symphony Orchestra to compete for \$24,000 in scholarships and a chance to perform with the Orchestra in a televised concert.

The concert, directed by the noted conductor, Erich Leinsdorf, will be presented in Chicago's Orchestra Hall May 8 and telecast live with TV stereo sound by WTTW, Channel 11. The Chicago telecast will be broadcast simultaneously by WFMT Radio; 98.7 FM.

The telecast and scholarships are being underwritten by Illinois Bell as part of its program to enhance the cultural environment of the state.

There are two divisions in the competition. The junior division is open to students up to 15 years old. The senior division is

for high school students 15 years and older.

Up to three finalists from each division will receive medals from the Sudler Foundation for the Musical Arts. Competitors for the WTTW/Illinois Bell Scholarships will be selected from the Sudler medalists.

The first-place winner of the senior division will receive a \$6,000 scholarship. Second- and third-place winners will be awarded \$4,500 and \$3,000 scholarships, respectively.

In the junior division, the first-place winner will receive a \$5,000 scholarship; second- and third-place winners will be awarded \$3,500 and \$2,000 scholarships, respectively.

The winners will be selected by a panel of three distinguished judges: Walter Levin, principal violinist of the LaSalle Quartet; Eugene List, concert pianist; and Aldo Parisot, cellist and professor at Yale University.

The 1985 Youth Competition is an extension of the Sudler Youth Auditions, traditionally

held each spring by the Orchestra with the cooperation of The Women's Association of the Orchestra.

Each student will compete in one of three categories: piano, strings, and other orchestral instruments.

Entry forms and brochures listing the details of the competition are being mailed this week to music teachers throughout the state. Entry forms also may be obtained by writing Youth Auditions, Orchestra Hall, 220 S. Michigan, Chicago, Illinois 60604. Deadline for entries is March 1.

CENTENNIAL CELEBRATION - 1985

In 1885, Redwood City was a mission under the pastorship of Fr. Michael O'Riordan, also Pastor of the Nativity in Menlo Park. The village of Redwood City was growing very quickly, and it was a burden afar. So he called on the Sisters of Notre Dame in San Jose and on July 28, 1885, the Notre Dame School opened its doors to fifty students. So, July 28, 1985, will be the exact day of the Centennial of what is today „OUR LADY OF MOUNT CARMEL SCHOOL“. At that time, the students went to school early during the summer, and in September and October they were out of school for a time to pick fruits and vegetables.

Our Centennial Celebration will be held Labor Day Weekend of 1985. A weekend of activities will be held, including a Dinner-Dance, picnic at St. Patrick's Seminary in Menlo Park, a special concelebrated Mass on Sunday with a reception and School Open House following the Mass.

For further information, please write and give your full name (Ladies, maiden name), the year you graduated from Mt. Carmel School, and your current address. Please send your letters to:

School Centennial
347 Grand Street
Redwood City, CA 94062

So, get ready and welcome to all from Washington State to Florida and from Maine to California! We look forward to hearing from all alumni! Keep in mind that the Centennial of Our Lady of Mount Carmel School will be held this year, and the Centennial of our Church will be held in 1987.

BEST SELLING AUTHOR DEMPSEY J. TRAVIS IS FEATURED ON „CONVERSATIONS WITH THE CHANCELLOR“ THURSDAY, FEBRUARY 28, 1985 AT 10:30 P.M. ON CHANNEL 20 WYCC-TV

Channel 20 will feature a repeat of „Conversations With The Chancellor“ with Dr. Salvatore G. Rotella, Chancellor of the City Colleges of Chicago, on Thursday, February 28, 1985 at 10:30 P.M. Dr. Rotella's guest will be Dempsey J Travis, author of the best-seller **An Autobiography of Black Chicago**.

Mr. Travis is an alumnus of the City Colleges of Chicago and attended Wilson College which was later renamed Kennedy-King College, according to Elyne Chaplik, General Manager of Channel 20.

„Conversations With The Chancellor“ is a weekly interview series which focuses on local and national issues and features individuals from the City of Chicago and the City Colleges of Chicago who are in some way contributing to the city's economic, educational and cultural development.

Channel 20, a PBS affiliate, requires no subscription fees or cable hook-up. Anyone with a UHF-television antenna can tune in to WYCC-TV.

SISTER MARY LEONA, OSB DIED

Sister Mary Leona Cherney, O.S.B., of Sacred Heart Convent, Lisle, after a brief illness, died at Edward Hospital, Naperville, on February 8, 1985, in the 85th year of her life, and the 61st year of her religious profession.

Sister Leona entered the convent from Denmark, Wisconsin. After profession of religious vows, she taught in elementary schools in Chicago and its suburbs. However, the greatest portion of her teaching career was spent at SS. Cyril and Methodius School in Joliet where, for 20 years, she was not only a dedicated teacher, but also a conscientious sacristan, taking care of her church duties lovingly and wholeheartedly.

Her self-sacrificing devotedness to work and her unflinching kindness to all whom she met were her most outstanding traits.

The Wake Service for Sister Leona was held on Sunday, February 10, at 1:30 p.m. in the convent chapel. The Mass of Eternal Life was offered on Monday, February 11, at 4:00 p.m. by the convent chaplain, Father Paschal Honner, O.S.B.

Looking Ahead

by Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

WHO GETS WHAT?

Every society must have a system for making certain basic economic decisions. One of these decisions involves the distribution of the results of production.

It seems the fundamental question which has been plaguing mankind for untold thousands of years is: "Who is to get how much of what?" The search for the answer to this question is bound up in the various ideologies now competing for the minds of men.

We are indebted to the late Dr. F.A. Harper for the insight he has provided in discussing this issue. In his book, *Liberty: A Path To Its Recovery*, he pointed out that there are three, and only three ways to answer this fundamental question:

1. Each person can have whatever he can take.
2. Some person other than the one who produces the goods and services decides who will have the right to use or possess it.
3. Each person can have whatever he produces.

Now it should be obvious that the first method is commonly referred to as "the law of the jungle." This was the method used to determine "who got what" for most of man's existence on earth.

It was not until relatively recently that man could be appealed to on the basis of morality and he could be convinced it was wrong to steal, to take the property of another.

It is not insignificant to point out that until such con-

ditions existed, civilization to any meaningful degree was impossible. People simply would not produce more than was needed for bare existence when they knew their property would be taken from them.

We have previously discussed the situation which existed in the early American colonies at Jamestown and Plymouth. There the second method for determining "who got what" was used: The representatives of the English stock company doled out the results of production from the common storehouse.

When this method produced only want and hunger, the leaders in both colonies were forced by necessity to revert to the third method. Each family was given its own plot of land to cultivate and each was permitted to have whatever they produced.

Dr. Clarence Carson, in his new *Basic History of the United States, Volume I*, quotes a statement from an observer at Jamestown:

"When our people were fed out of the common store and labored jointly in the manuring of ground and planting corn... the most honest of them... would not take so much faithful and true pains in a week as... he will do in a day" on his own crop.

The colonists at Plymouth experienced the same results. Let's face it; people inherently will not exert effort if they don't have to. If they can live at the expense of others, most will do so.

The lesson is clear: Any system of societal organization which makes it possible for large numbers of people to live without working will find large numbers doing just that!

Such a system requires huge funds to support the loafers, and this is exactly the condition we now have in this country! What to do about it? Revert to the sound principles: Let people who are able have whatever they produce.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848